

Pe pošli prejemam:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „

V upravnštvu prejemam:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ 5 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnštvu v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopis se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I., 17.

Izhajava vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 122.

V Ljubljani, v soboto 31. maja 1902.

Letnik XXX.

Epilog o slovensko-nemški zvezi.

Dva članka smo napisali o tej zvezi pred kratkim. Na naša stvarna, z dejstvi podprta izvajanja ni bilo od nikoder stvarnega ugovora. Odgovarjali so pač „Narod“ in „Soča“ in „Gorenjec“, ali kako? Glavne stvari glede te zveze, njene škodljivosti v narodnem oziru, se ni dotaknil nihče; lovili so se le za postranske stvari. Najbolj jih je skrbelo vprašanje, zakaj da smo to zvezo zopet spravili na dan? In našli so, da „klerikalcem“ jako huda prede ter bi iz tega vzroka radi zrušili zvezo. — Seveda so pregledali, kar smo v članku samem pisali, da nas je ljubljanski dopisnik „Edinosti“ z napačnimi trditvami izzval ter smo v obrambo naše stranke glede bratenja z Nemci navedli resnična dejstva in izvajali politične konkluzije, katerih dosedaj nihče niti ovreči ni izkušal.

Očitati so nam zlasti v „Gorenjcu“, da smo „pri vabljenju gimpeljna na lim — zatajili svoj program“. — Na ti dve glupi trditvi bomo koncem članka odgovorili s par besedami. Za sedaj resumirajmo glavna fakta, ki so se v tej polemiki pokazala v vsi jasnosti.

1. Mi smo v članku z dne 3. maja na očitjanja, da je naša stranka kdaj bila v kaki formalni zvezi z Nemci ali slovensko stvar s kakimi dejstvi ali obljubami nasproti Nemcem kompromitovala, dokazali, da je to vse zlobno obrekovanje. Pozvali smo naše nasprotnike, da pridejo v ti zadevi z imeni in z dejstvi na dan. Odgovora so ostali dolžni — obrekovanja pa niso preklicali.

2. „Narod“ je priznal, da ostane zveza vsaj še šest let. Da bi to zvezo na kakšen način opravičeval, da ni v škodo slovenski narodni stvari, — in mi smo dokazali, da je v veliko narodno škodo — ni mi prišlo na misel. In mi se temu ne čudimo, ker se s slovenskega narodnega stališča ta famozna zveza opravičevati ne da, ampak se more le obsojati.

3. Zveza še ostane, ker menijo prvaki slovenske liberalne stranke, da je ta zveza

na korist slovenske liberalne stranke. To v „Narodu“ naravnost priznavajo v članku z dne 6. maja. To je dragoceno priznanje, da stranka slovenskih liberalcev stavi korist svoje frakcije nad korist celokupnega slovenskega naroda. In ti ljudje, ki tako cinično politiko označujejo, se še drznejo drapirati se z narodnimi frazami!

Sicer pa, ako bi bili naši slovenski liberalci dalekogledni strankarji, in samo strankarji, bi ne bili nikdar sklepali te formalne zveze z Nemci, ker ta slovensko-nemška zveza, naperjena zoper čisto slovensko drugo stranko ob času, ko zapada kos za kosom slovenske posesti nemški agresivnosti, jim bo zapustila za vso prihodnost vžig — izdajstva narodnoslovenske stvari.

„Narod“ v opravičevanje te zveze pravi, da je bila neobhodno potrebna. „Klerikalna povodenj“ je pretila preplaviti deželo in da se ta nesreča ne zgodi, so se naši svobodomislalni elementi z nemške in slovenske strani in stopili v zvezo, da to preprečijo.

Če „vas gori“, se bodo sosedi združili in ne bodo povpraševali, kako ta ali oni govori.

Tako nekako je bila misel jedinega argumenta, s katerim je opravičeval „Narod“ slov.-nemško zvezo.

Te gospode je po „Narodovih“ izvajanjih torej liberalna misel združila zoper našo stranko. Narodne misli pritej zvezi niso upoštevali. To se pravi: Nemci so pač upoštevali, ker so po zvezi prišli v deželi zopet do velike veljave, med tem ko slovenske stranke v osebnem in strankarskem boju zapravljajo narodno energijo.

Slovenski liberalci morajo pač vedeti, da po zvezi mora trpeti narodna misel slovenska in da je nemška povodenj ki preplavlja našo obmejno deželi štajersko in Koroško, pač silnejša in nevarnejša, kakor domnevana slovenska „klerikalna povodenj“. Ako pa iščejo slovenski liberalci pomoči za svoj libera-

lizem, ki obstoji le iz psovka na duhovščino in našo stranko, ravna jo prav. Potem pa le naj črtajo iz svojega naslova slovensko ime; iz programa seveda jim ni treba nič črtati, ker so tako liberalni, da nimajo nič programa.

Politični otroci glupci, ali ljudje, ki so izgubili čut za občeslovensko stvar, bodo morebiti še nadalje odobraval to zvezo. Takih pa ne moremo in ne maramo prepričevati.

Izpregovorili smo še par besedij na neumna očitjanja, da smo sprožili zopet vprašanje iz ozirov na naše „slabo strankarsko stališče“, ker smo nasproti slovensko-nemški zvezi v opoziciji in da hočemo baje razbiti zvezo samo zato, da bi „prišli k deželnemu denarju“ in s tem denarjem „preprečili polom v naši gospodarski organizaciji“.

To je že „Narod“ večkrat povedal, ali zato ni nič bolj resnično, ampak prosta liberalna domišljija.

Res, da naši organizaciji na gospodarskem polju nagaja koalirana slov.-nemška večina v deželni zbornici in da deželni zbor ne podpira niti naše gospodarske organizacije v celoti niti posameznih institucij, ki so člani te organizacije. Tudi je res, da naši organizaciji birokracija ni naklonjena.

Ali vzlic temu se naša gospodarska organizacija solidno in čvrsto razvija. Društva in zadrage, katere je že pred leti obsodil „Narod“ na smrt, imajo že znatne rezervne zaklade in postanejo v bližnji prihodnosti najkrepkejša gospodarska sila slovenskega naroda. Ta naša društva so plod ljudske gospodarske samopomoči in prepričanje o njihovi potrebi je prevzelo tako globoko naše ljudstvo, da bi ne podrl te organizacije, ako bi se vodstvo naše stranke samo zarotilo zoper nje. „Narod“ naj pa le dalje napevduje — „polome“!

Gospodarska organizacija bi res zaslužila vsestranske podpore od dežele in vlade, ako se ji pa pošiljajo od nekaterih činiteľjev mesto denarne in moralne podpore šikane, bode — lahko rečemo mirnim srcem — prenesla tudi te. Ljudstvo je za vse dobro dovzetno; in mi smo v delu za to ljudstvo vztrajni.

Nadalje nam pravi „Narod“, da bi se radi izkopali iz onemoglosti opozicije. Gotovo vsaka stranka stremi za tem, da doseže večino. Tudi mi stremimo za večino in jo dosežemo v bližnji prihodnosti; tako trdno upamo. Pa o tem naj bodo liberalci prepričani, da smo na ravni, odkriti poti in ne bomo nikdar izdali ne ljudskih niti občeslovenskih koristij iz pohlepa po oblasti. Sicer pa nismo niti sedaj obsojeni v onemoglost, ker naša opozicija šteje samo tri glasove manj, kakor slovensko-nemška mišmaš večina.

Gospod dr. Tavčar pa vidi, da so minuli oni časi, ko je on gospodaril v deželni zbornici. Naša delegacija v deželni zbornici si bo znala pridobiti respekt. Zagotovljen naj bo, da ne bo dvakrat praktičiral svojega naznanjenega političnega načela: Liberalcem groš, klerikalcem pa knof.

Sedaj pa še nekaj! „Gorenjec“ nam je očitil, da smo v svojih člankih zakrivil grozno zlodejstvo, češ, da smo zatajili svoje osnovno načelo, ker smo baje uskokom iz liberalne stranke dovolili drugo svetovno naziranje, samo da preidejo v našo stranko. Zveržil je cel dolg članek, temelječ na tej, nam podtaknjeni trditvi. „Narod“ je iz pomankanja lastnih misli ponatisnil ta članek; kjer pa sta „Gorenjec“ in „Narod“, tam ne sme zaostati „Soča“ — in glej, tudi ona je ponatisnila članek „Dvoje naziranje“. Tako smo čitali eden članek v treh listih skozi štirinajst dnij. „Gorenjec“ bi bil lahko ponosen na svojo — rekeli bi duhovitost, ako bi to ne bila velika neumnost.

Mi da smo se izneverili načelni točki svojega programa?

Dne 26. aprila smo v članku „Slov.-nemška zveza“ zapisali tudi te le besede: „Upali smo še do kratkega časa, da se valovi strasti pomire v nasprotni nam slovenski stranki na Kranjskem, in da narodno misleči elementi v tej stranki dobe krmilo v roke ter z delom za narod ustvarijo, ako ne skupno, pa vsaj paralelno akcijo strank. Izkušnje zadnjega časa pa so nas napravile še bolj skeptične, da

LISTEK.

Tinktura za liberalne želodce.

Liberalci imajo slabe želodce. Ko smo izvedeli to žalostno dejstvo, prevzela nas je tuga. Solznim očesom zrl smo na liberalne sodržavljane, opazovali njih blede lica, uvela, upadla, in začeli smo razmišljati o čudnem dejstvu, da ravno mi, ki jih gledamo in milujemo, ravno mi jim ležimo v želodecih. Čudno! Brez nas ne morejo živeti, a vselej si z nami pokvarijo najboljši del svojega bitja, želodec.

Sijajni dnevi časnikarskega shoda so minuli, in pri liberalcih se oglašja pokvarjeni želodec, — maček. Veselje in žalost, kako blizo sta skupaj! Mačka imenoval je Börne kesanje želodca. In res vidimo, da so liberalci zopet preveč in nezmerno hrustali „klerikalce“, ker sedaj se oglašja pri njih maček. Ako smemo soditi po strašnem stokanju, potem je liberalni maček res velik, čistega plemena, pravi pravcati angorski maček. Videti je, da se bojijo liberalci za mačkovo

zdravje, kajti poslali so ga v milo podnebje goriško. In sedaj stoka po goriški „Soči“, da je groza. Kako bi pa tudi ne, saj so ti prebiti „klerikalci“ sodelovali in še celo pridno pri časnikarskem shodu, in nobeden izmed ptujih gostov se ni izpodtikal nad tem. „Vsakdo nima tako dobrega želodca, da prenese tako gnilobo“, jadicuje sedaj „Soča“. Vsakdo ne, — liberalci že ne. Zato pa so sedaj bolni.

Z bolnim človekom treba imeti potrpljenje. Osebito ljudje, kateri boleajo na želodcu, so navadno zelo sitni in kaj razdraženi. Nihče ne more trditi, da nimamo potrpljenja z našimi liberalci. Zdrave živce imamo, hvala Bogu! Toda liberalci so, prav kakor navadni ljudje, kojih želodec niso v redu, tudi trmoglav. Svetuj takemu bolniku, pa bodeš videl, kako te ne bode ubogal. Reci mu: „Ako Vam ta jed teži želodec, pustite jo“. Stavimo, da ne bode storil tega. Tako tudi liberalci. Vedno jim obležimo v želodcu in vedno nas hočejo hrustati. Brez nas ne morejo živeti ubožci. Kaj bi počeli brez nas? Prazni bi bili predali njihovih glasil, govorance liberalnih govornikov bile bi brez vsebine, gostilniški liberalni pogovori,

ta cvet politične modrosti, morali bi umolkneti. Pero ni v stanu popisati vseh grozot, ki bi nastopile v tistem hipu, ko bi liberalci nas več ne imeli. Toda, usoda je pa taka, da liberalci tega priznati ne smejo. Kakor tisto dekle, o katerem poje Prešeren: Od daleč gledaš, draga, me prijazno, — Prevzetno vihaš nos, ko mimo grem. — Ak v tebe so obrnjeni pogledi, — Odtegneš precej svoj obraz očem, — Al, ak dekleta druga ogledujem, — Zakriti jeze ni ti moč ljudem.

Komaj smo obrnili svojo pozornost v prvi vrsti na časnikarski shod, že so jezni, že nas hrustajo in že so si pokvarili z nami želodec! Želodec! Kaj bi bil liberalizem brez njega? Saj je vendar stara resnica, da liberalne misli ob pivu in vinu najbolj cveto, prave „mokro cvetoče rožice“. Sedaj pa so pokvarjeni dotični želodeci, posode za pivo in vino, iz kojega naj klijejo krasne liberalne ideje, „mokro cvetoče rožice“, o katerih pravi resnično pesnik, da „iz krajev niso, ki v njih solnce sijae“. Kogar to ne gane, in sicer globoko ne gane, oni ima srce iz kamena, ako ima sploh srce.

Nikakor nečemo trditi, da bi nas liberalci morda premalo dolgo grizli, ter bi jim

zaradi tega prouzročali boleti v želodcu. Saj nas celo prežvekujejo, kar je itak vsakemu, ki se količkaj briga za naše politično življenje, zadostno znano. Toda vse nič ne pomaga. Ako se spomnimo starega reka, da so najboljše, najslastnejše jedi najtežje prebavljive, nas mora to navdajati z nekakim ponosom. Vendar pa nam greni to veselje grenka kaplja spoznanja, da radi nas na želodcu trpe naši liberalni sodržavljani. Morda naj bi poskusili vsakega „klerikalca“, predno ga pohrustajo, potresti s toliko slavljenjo želodčno soljo. Potem bodejo morda utihnile tožbe po „Soči“.

Ako bi nam pa liberalci morda hoteli očitati, da smo neprebavljivi, potem jih moramo vprašati, zakaj nas tako trdovratno hrustati hočejo? To dobro ni, to modro ni, iz tega se gorje rodi, gorje za liberalne želodce, in s pokvarjenim želodcem v trupu sedeti in pisati uvodne članke, to je strašno delo, katero nosi kazen že samo v sebi, kakor kaže dotični „Sočin“ uvodnik, ki ima na sebi vse znake morskolestne boleti.

Nikari torej, dragi liberalci, tako divjati proti najboljsemu delu liberalnega bitja, proti želodcu.

domnevamo, da Tavčarjeva in Schweglova zvezda še ne zaide.

Sedaj pa sledi usodni odstavek, ki se glasi:

„Možem pa, ki nastopijo proti sedANJI nemškutarski struji v lastni stranki, bomo radi podali svojo desnico v pomoč. Prepričani v verskosvetovnem naziranju ostane tudi pozneje še dve in mi bomo vedno stali odločno za katoliška načela, ljubezen do naroda pa nas mora privedi do tega, da kulturnih in gospodarskih institucij ne podiramo za to, ker jih čuva nasprotna stranka. To pa dela ravno slovenskoliberalna stranka nam nasproti. Kdor v nam nasprotni slovenski stranki ne odobruje taktike „Narodove“, ne soglašajo s slovenskonemško zvezo in želi, da se najdejo vsi narodnomislečni elementi v delu za narodno obrambo, ta naj zapusti ta oportunistični tabor in naj se ne straši terorizma. Mi nismo nespravljivi, ker skrb za blagor naroda nam narekuje ljubezen do njega.“ To je menda dovolj jasno.

Predno sklenemo, še malo pojasnilo. „Narod“ se tako dela, kakor da bi se mi ponujali gospodom, ki stojijo za tem listom. Da ne bo nesporazumnosti, naglašamo, da smo se obračali v razpravi do dobromislečnih elementov v stranki, ki uvidevajo narodno kvarnost one zveze, katere glavi sta doktor Tavčar in baron Schwegel. — Naše dobromislečje, iz skrbi za bodočnost naroda izvirajoče besede niso bile naslovljene na najožje pristaše dr. Tavčarja in njega samega.

Mož, ki je zakrivil posredno po „Narodu“ toliko osebnih napadov na naše stranke in je neposredno na volivskih shodih vodil osebni boj v obliki, katerega je mogoča le pod varnim ščitom imunitete; mož katerega zadeva glavna krivda, da obstoji slovenskonemška zveza, ta mož naj ostane tam, kjer stoji. — On naj stoji in pada s slovenskonemško zvezo.

Politično sodelovanje s politikom dr. Tavčarjem ni več mogoče. Sicer mu pa želimo dolgega življenja kot — zasebniku.

Pravosodje.

Govor poslanca Ivana Vencajza v držav. zboru dne 20. maja 1902.

(Konec.)

Koroška zatirana!

Okrožju višjedeželnega sodišča v Gradcu se prištevajo tudi kronovina Koroška. Preiščimo nekoliko ondote sodnijske razmere in prepričali se bomo, kako se ondaj goji pravica in kako se pravičnim zahtevam zadostuje.

Nihče ne bode pričakoval, da bi se koroškim Slovincem, katerih je dobra tretjina prebivalstva, v tem oziru dobro godilo. Ako pride mirni opazovalec, kateri pozna lepi državni osnovni zakon in ima gorko sočutje s pridnim, svojemu vladarju tako zvesto udanim narodom, kakor so koroški Slovenci vedno bili in so še, bode opazil marsikatero čudo. Iznenađen se mora za glavo prijeti in vprašati: Spada li Koroška tudi k pravni državi avstrijski? Je-li mogoče, da vlada, ki bi morala ščititi občni blagor vsega prebivalstva, ponižuje 100.000 državljanov tako, da se upa vsak politični pobalin norčevati se z grenko usodo teh tlačanov?

Mesto enakopravnosti vlada tam preziranje malih Slovincov ondaj nima prostora, kjer vlada očetovsko deli svojim otrokom darove. Stari avstrijski pregovor: *Justitia fundamentum regni* nima koncem 19. stoletja v Koroški veljave in ta pregovor ima v začetku 20. stoletja pravico le še na papirju.

Ako stopiš na Koroškem v kako sodnijsko pisarno, si že v sredi izključno nemškonacionalne družbe.

Seveda, kjer nadvladuje tako mišljenje, ni za Slovence prostora. Slovenski domačini, ki so si izvolili uradniški poklic, in teh je zelo malo, so vsi izven dežele nastavljeni in vrata so jim zaprta v domovino. Nasprotno sedijo v domačih koroških službah ptujci, ki ne znajo slovenskega jezika in nimajo ljubezni do slovenskega naroda, nasprotno mu javno in jasno kažejo svoje zaničevanje. Nezanje slovenskega jezika ni razlog, da ne bi bil postavljen za sodnika med Slovenci človek, ki ne razume prav nič njihovega jezika, tem manj, da bi go-

voril slovensko. Pravičnost je slepa, na Koroškem je poleg tega pa tudi še mutasta!

Ker sodniki ne razumejo strank, morajo nastopati tolmači, pa ne jezika zmožne osebe, marveč pisarji, ki komaj za silo razumejo koroški dialekt, slovenskega jezika pa čisto nič ne poznajo.

Kake so razsodbe po takih obravnava, ko je vendar dostikrat posamezni izraz temelj razsodbe, si lahko mislimo. Tudi se večkrat pripeti, da ta ali oni sodnik uvideva ničevost takega pravosodja, toda kaj pomaga to? Višjim oblastvom se pošiljajo vedno najlepša poročila o uglednih sodiščih in kako je ljudstvo hvaležno zanje. Sodna uprava gotovo ne pozna teh nepravilnih razmer, sicer bi ne bilo razumljivo, kako da bi jih ne bila že ustavila. Po znanem »binokotnem programu« so nemški nacionalci svetu povedali, da Slovenci kot taki nimajo pravice na Koroškem, in to uveljavlja vlada ali prav za prav predsednik višjega deželnega sodišča na ta način, da nastavlja po Koroškem med Slovence uradnike, ki ne razumejo slovenskega jezika, in ki ne morejo z njimi obravnavati v materinem jeziku, v edinem, katerega razume ljudstvo. Tako početje jasno kaže, da služi vlada le eni stranki.

Da se poučimo o resničnosti mojih trditev, naj govorijo dejstva:

Koroška šteje 361.108 prebivalcev, in med njimi je 101.030 Slovincov. Te številke bi morale prepričati vsakega, da bi vsaj tretjina sodnih uradnikov koroških morala slovenski govoriti in pisati. To pa ni istina.

V okrožju sodišča celovškega stanuje 17.044 Slovincov in 16.145 Nemcev, in pri tem sodišču je le eden uradnik nastavljen, ki je zmožen uradovati slovensko.

V borovljskem sodnem okraju stanuje 9339 Slovincov in 1400 Nemcev. Pri tem sodišču ni uradnika, ki bi znal slovensko. Prav tako je tudi v sodnem okraju podklošterskem, kjer stanuje 6534 Slovincov in 1677 Nemcev, in istotako v Rožekju, kjer stanuje 7554 Slovincov in 1109 Nemcev.

V sodnem okraju velikovškem stanuje 12.731 Slovincov in 4746 Nemcev, in vendar razume ondaj le načelnik sodišča slovensko, dva pristava pa ne moreta z ljudstvom obravnavati, ne da bi ju podpiral tolmač. Okrajno sodišče Dobrlavas, kjer stanuje izključno Slovenci, vodi danes Šlezijec, ki ne zna besedice slovenske, in tako gre — cum gratia in infinitum.

Nič bolje pa ni tudi pri edinem sodnem dvoru v deželi, to je v Celovcu. Slovenskega jezika je ondaj zmožen predsednik z dvema članoma, vsi drugi člani sodnega odbora pa ne morejo sestaviti slovenskega zapisnika. Nastavljenih je ondaj dvanajst avskultantov, toda le dva sta slovensčine večja. In ker so avskultantje perovodje, se le redkokdaj primeri, da vidijo slovenske stranke v civilnih pravih slovenski zapisnik. V kazenski pravdi se pa sicer slovensko ne zapisuje, in tudi preiskovalni sodnik zapisuje v drugem jeziku, kakor mu slovenski obtoženec ali priča odgovarja. Vseled taci razmer pri sodnem oboju nastopajo pa še druge nerednosti, kar hočem dokazati.

Leta 1882 je izdalo ministerstvo za vse Slovence in tako tudi za Korošce, jezikovno naredbo, v kateri se določuje, da ima Slovenec pravico, v svojem materinem jeziku obravnavati pred sodiščem, in da se mora v istem jeziku, kakor se obravnava, sestaviti tudi zapisnik. Kako se izvršuje ta naredba na Koroškem?

Pri okrajnem sodišču v Celovcu se je vršila leta 1898 med slovenskima strankama pravda zaradi motenja posesti. Obravnavalo se je pa v nemškem jeziku, ker ni bilo sodnika, ki bi bil zmožen slovensčine, če tudi so v tem okraju, kakor sem prej navedel, Slovenci v večini.

Isto leto se je zapisal pri okrajnem sodišču v Borovljah pri obravnavi s slovenskimi strankami nemški zapisnik, in to proti izrečnemu ugovoru strank; to pa zaradi tega, ker sodnik, kakor je sam priznal, ni bil zmožen sestaviti slovenski zapisnik.

Pri deželnem sodišču v Celovcu se je vršila kazenska obravnava proti človeku iz Kranjske, ki je bil edino slovenskega zmožen, s pomočjo tolmača, ker k obravnavi poklicani zapisnikar — trdi Nemec — ni mogel narediti slovenskega zapisnika, in

vzlicena obravnava proti štirim fantom iz Dobrlavas se je morala iz istega razloga prestaviti.

Prav enaki slučaji so se zgodili pri okrajnih sodiščih v Rožekju, Št. Pavlu in družih, a jaz jih ne bom nadalje razvijal, in visoko zbornico s tem nadlegoval; povem pa, da imam na razpolago veliko množico enakih slučajev.

Leta 1899 so poslali nadzorno pritožbo o teh razmerah na višje deželno sodišče v Gradcu, in le to jo je rešilo 12. sušca 1899 s pitičnim izrekom, da se bo o njej ukrenilo, v kolikor so poizvedbe pokazale, da je potreba. Znano ni, kaj se je o pritožbi poizvedovalo, ziano pa je, da se ni ničesar ukrenilo.

Jednake razmere so tudi pri koroškem notarijatu. Za celo tretjino prebivalcev dežele je nastavljen le en notar, ki zna slovensko govoriti in pisati. Koroški Slovenec mora torej svoj denar plačevati za delo, ki ga ne razume. Vsi slovenski notarji, ki so bili v zadnjem času nastavljeni na Kranjskem in Štajerskem, in vsi izprašani kandidati so prosili za koroška notarska mesta, a vedno so jih zavračali, ker Slovenec nima pravice biti nastavljen na Koroškem, kakor to javlja »binokotni program«, in ta program dejansko izvršuje predsednik višjega deželnega sodišča v Gradcu.

Jaz upam, da njegova ekselencija, gospod pravosodni minister, in da cela sodna uprava teh koroških razmer ne pozna, sicer bi moralo biti v Avstriji slabo za pravosodje, ako bi krmilar pravosodja podpiral take nezakonitosti; to bi bil čin krutosti!

Danes sem jaz v visoki zbornici v navzočnosti toliko prič to povedal gospodu pravosodnemu ministru in vsled tega nastane za visoko vlado dolžnost, da preiskuje sodne razmere na Koroškem, in ukrene, da bode tudi koroški Slovenec dobil svoje pravo.

Na Koroškem je znano, da domači slovenski sin nima sreče kot uradnik pri sodiščih, in vsled tega se le malokdo upa pridobiti za ta stan, in sicer na ta način, da bi se slovenskim pravnikom na vseučilišču podeljevale ustanove proti temu, da obljubijo pozneje službovati na Koroškem.

Pred leti je vlada privolila sedmim avskultantom pripomoček, da bi se priučili slovenskega jezika, a na to se je pozabilo, in ona pripomoč se deli zdaj pravcatim Nemcem, ne da bi jim bilo treba učiti se slovenskega jezika. Oni spravijo denar, ne napravijo nikake preizkušnje iz slovensčine in dobodo najboljša sodna mesta, sklicujoč se na to, da so uživali ono vladno podporo, kot bi to dokazovalo, da so se slovensčine priučili. Dejansko ne razumejo jezika in uradujejo s tolmači.

Prav tako je s koroškimi zemljeknjižnimi uradniki. Zemljiška knjiga je za to ustanovljena, da urejuje sigurnost zemljiškega posestva in sigurnost zemljiškega kredita. Vsak davkoplačevalec ima pravico od države zahtevati, da je zemljiška knjiga v njegovem materinem jeziku urejena. Vendar pa ni v celi deželi niti enega zemljeknjižnega uradnika, kateri bi bil bodisi pri zemljeknjižni preizkušnji do kazal znanje slovenskega jezika, ali da bi v uradu pokazal to svojo zmožnost.

In zakaj ne? — Ker ni izpraševalne komisije niti pri deželnem sodišču v Celovcu, niti pri višjem deželnem sodišču v Gradcu, ki bi izvrševala zemljeknjižno preizkušnjo v slovenskem jeziku.

Prosim torej ekselencijo gospoda pravosodnega ministra, da ta dejstva, ki sem jih navedel, resno uvaža in pri imenovanju sodnih uradnikov za Koroško ne pripušča, da bi oni sloji, ki so zdaj njegovo zaupljivost zlorabili, še naprej omadeževali ugled justične uprave z nepravilnim postopanjem.

Kakor se sliši, razmotrivajo prav zdaj v znanih krogih, da bi mesto podpredsednika pri deželnem sodišču v Celovcu zastavili z novo močjo. Dovoljujem si ob tej priložnosti opozarjati gospoda pravosodnega ministra, da zahteva zakon pravičnosti od prihodnjega podpredsednika znanje slovenskega jezika v besedi in v pisavi, in da bi moral slovenski rod na Koroškem videti v imenovanju pravika za podpredsednika, ki

bi ne znal popolnoma drugega deželnega jezika, za premišljeno razburjenje in za hud udarec v obraz pravicoljubju, in če bi bil ta kandidat tudi desna roka grofa Gleispacha.

Polagam ekselenciji gospodu pravosodnemu ministru na srce, če je resnično prijatelj pravice in vzglednega pravosodja, in če je pravicoljuben, kakor se o njem trdi, in kar je tudi pri raznih slučajih že dokazal, da naj popravi ono, kar je zlega v okrožju višjega deželnega sodišča v Gradcu. Ako to zlo odpravi na pravi način, mu bo narod, katerega imam čast tu zastopati, hvaležno rekel: To je bil velik mož!

Notarijat!

Dovolite mi, velečenjeni gospodje, da govorim še nekoliko besed valed posebnega naročila svojih volilcev. Med tožbami, katere naše ljudstvo pri vsaki priložnosti ponavlja, so posebno one zoper notarje.

Pod pravosodnim ministrom Glaserjem so vsilili nepričakovano, in ne da bi ljudstvo to zahtevalo, notarijat in pa legalizacijo, in sicer po mojih mislih na veliko gospodarsko kvar državljanov. Nam vsem je še v spominu, koliko nasprotstvo se je vzdignilo po celi državi iz vseh narodov proti tej vsilitvi. Od leta do leta se množijo zahteve in prošnje, da naj se notarijat odpravi, da naj se podržavi i. t. d. Ako se vse avstrijske dežele pritožujejo proti notarijatu, moramo biti vsi prepričani, da je ta uvedba za ljudstvo zelo kvarljiva. Čestokrat zakrivijo posamezne osebe, da se ljudstvo pritožuje; nasprotno se pa najdejo tudi notarji, koje ljudstvo spoštuje.

Pri nas na Kranjskem zabeležimo lahko znameniti slučaj, da si je izvolila večina notarjev predsednika, ki je bil prav za časa volitve po disciplinarni preiskavi obsojen pri prvi inštanci na 1200 K kazni, glede katerega je pa generalni prokurator najvišjega sodišča predlagal, da naj se mu služba notarja vzame, in katerega je konečno prizivno sodišče milostno obsodilo na kazen 600 K. To je značilno in me oprošča dolžnosti, stvar nadalje pojasnjevati!

Prosim torej ekselencijo gospoda pravosodnega ministra, da se zavzame tudi za to vprašanje, in da ugoditi zahtevam javnosti.

Körber o nagodbenem vprašanju.

V včerajšnji seji gosposke zbornice je podal ministerski predsednik Körber že davno napovedano pojasnilo o stanju nagodbenih pogajanj z Ogrsko. Govornik sicer ni podal popolne jasnosti, ker se ni spuščal v nikake podrobnosti, vendar se pa razvidi iz njegovih besedi, da se pogajanja vspešno zaključijo. »Mirne vesti,« pravi govornik, »morem zagotoviti, da v ničemer ne omočemo posegati v posestno stanje Ogrske, da jej ničesar ne nameravamo vzeti. Potrebno pa je, da se odstranijo obstoječe nejasnosti, da se te i nadalje ne tolmačijo v kvar Avstriji. Ravnotako je potrebno, da se tarifi ozirajo na pogoje našeg gospodarske eksistence. To je vse, kar zahtevamo, in od tega ne odstopimo v nobenem slučaju. Ob enem pa moremo gledati na to, da se pogajanja naglo završe da ne pridemo zopet v položaj, ki lahko postane usoden. Ponavljam še enkrat, da smo voljni odjenjati do skrajno mogoče meje, da se ohrani skupnost in prijateljstvo, da pa ne moremo ponuditi roko za skupnost, v kateri bine imeli miru in kibi ne bila nikakak skupnost.« — Posebno pozornost zbornice je pa vzbudila Körberjeva izjava, da je pravočasna rešitev carinskega tarifa tako otežkočena, da tega ne sme prikrivati.

Kvota.

Kvotno vprašanje je že rešeno, ne sicer v parlamentu, pač pa mej obema kvotnima deputacijama. Ogrska kvotna deputacija se je namreč v sredo dopoldne posvetovala o odgovoru avstrijske kvotne deputacije, ki, kakor znano, sprejema z večino 1 glasu razmerje 65:34, določa pa dobo veljave te kvote le do konca l. 1909 mesto 1911, kakor so želeli Mažari. Po daljši razpravi je ogrska deputacija pritrčila tudi predlaganemu ter-

minu, in sicer radi tega, ker bi bila nemo-goča parlamentarna rešitev kvotnega vprašanja do 1. julija, ko bi se vršile še nadaljne razprave. Vladi bota bržkone v prvih dneh prihodnjega tedna predložili dotične predloge parlamentoma, kjer je pričakovati daljših razprav.

Pogajanja mej vlado in Čehi.

Dogovori v Budimpešti mej minister-skim predsednikom Koerberjem in češkimi zastopniki so imeli deloma povoljen uspeh. Čehi so se neki udali, da dopuste v sedanjem zasedanju razpravo o davku na vožne karte pod pogojem, da jim vlada zagotovi v jeseni obravnavo o ureditvi jezikovnega vprašanja na Češkem in da se o tem koraku izjavi že sedaj bodisi v poslanski ali gosposki zbornici. Nasprotno pa vztrajajo Čehi pri sklepu, da bo njih taktika v nagodbenem vprašanju v jesenskem zasedanju odvisna edino le od vladne naklonjenosti v jezikovnem vprašanju.

Obnovitev trozveze.

Avstro-ogrski zunanji minister grof Goluchewski je pred nekaj dnevi izjavil z vso določnostjo, da je obnovitev trozveze gotova stvar. To je pojasnil tako temeljito, da italijanskemu zunanjemu ministru ni preostalo prav nič drugega, nego to obnovitev v polnem obsegu potrditi. Vendar pa je neka razlika mej izjavama obeh zunanjih ministrov. Mej tem ko namreč grof Goluchewski trdi, da se je trozvezna pogodba vsprejela in obnovila popolno nepremenjeno, izjavlja minister Prinetti, da se sedaj ni sprejela v pogodbo nobena določba proti Franciji. Vsa-komur pa je znano, da so se v prvotni trozvezni pogodbi spominjali tudi Francije. To je torej dokaz, da so se velesile dogovorile o nekaterih premembah.

Kreta se združi z Grško.

V grških vladnih krogih, še bolj pa v krogih krečanske skupščine so prepričani, da bo Kreta kmalu združena z grško zemljo in rešena turške vrhovne oblasti. Seveda se to ne zgodi letos in bržkone tudi še ne prihodnje leto, marveč šele tedaj, ko poteče lansko leto pričeta nova štiriletna doba vladanja princa Jurija. Po preteku te dobe bo nadkomisar odložil svojo čast, Krečani pa se priklonijo Grški.

Splošna albanska zveza.

Pod tem naslovom se je minule dni v Rimu osnovala zveza v Italiji bivaajočih Albancev pod predsedstvom nekega Manlia Benicisa, še mladega Albanca iz Sicilije, ki je silno vnet za končno rešitev svoje ožje domovine menda pod — italijansko krono. Nova zveza ima namen združiti vse Albance v Dalmaciji, Rumeliji, Bolgariji, Italiji in drugod ter potem pričeti z osvobodilno akcijo. Odbor nove zveze je že v pisni zvezi z vsemi albanskimi odbori v raznih krajih ter deluje za čim trdnejo zvezo. Na ta način pripravlja odbor s sedežem v Rimu potrebne korake, da se izvrši v letu 1903. kar bi se bilo moralo zgoditi že letos, namreč splošen upor v Albaniji, ki bi ga bili podpirali italijanski Albanci in Garibaldienci ob tihi a krepki podpori italijanske vlade. Prepričani so, da bo prihodnje leto Albanija slobodna in neodvisna razun od Italije.

Kaj je z mirom v Južni Afriki?

Ze nad teden dni se napoveduje v angleškem časopisju sklep miru in razglasitev mirovne pogodbe, in vendar še danes nihče ne more trditi s potrebno gotovostjo, da je definitivno končana vojna v Južni Afriki. Neznani so docela sklepi burskih voditeljev na posvetovanju v Vereningu ter konečne zahteve Burov, kakor tudi pogoji, pod katerimi so Angleži voljni skleniti mir. Poročila angleških oficioznih listov, da so se Buri sprijaznili z vsemi zahtevami angleških zastopnikov, so ravno tako pretirana, kakor ona, ki trdijo, da vztrajajo Buri pri popolni neodvisnosti. Gotovo je sedaj pač samo to, da hočejo Angleži čim najprej skleniti mir, da pa se vlada boji še javnosti in noče na dan s pogoji, ki jih je stavila Buram, ker brezdvomno za Anglijo ne bodo pomenili tolikega uspeha, kakoršnega bi bilo pričakovati po človeških in denarnih žrtvah.

Najbolj drzna med vsemi pa je brez dvoma trditev listov »Standard«, »Daily Mail«

in drugih, češ da treba računati z razporom mej transvaleskimi in oranjskimi Buri, ter da poslednji odklanjajo sploh vse mirovne pogoje. »Čeravno poskusi Anglija z vsemi, še tako sramotnimi in ponižujočimi sredstvi, pravi neki poznavatelj burskih razmer, se ji vendar ne bo nikdar posrečilo zasejati razpore mej burskimi voditelji. Izneverili se ne bodo niti oni niti drugi in tudi sodrugom v kapeki koloniji in Natalu ne bodo odrekli nezvestobe. Primeroma najbolj zanesljiva so poročila Reuterjevega urada, kjer ni sledu o kakem nesporazumu mej Transvalci in Oranji«.

Po tem viru so voditelji pri prvem posvetovanju odločno odklonili prve Kitchenerjeve pogoje in poslednji je bil prisiljen, izposlovati si od londonskih državnikov novih, obsežnejih pooblastil. Z novimi pogoji so bili Buri vsaj toliko zadovoljni, da niso takoj pretrgali nadaljnih razgovorov s Kitchenerjem. Toda tudi o spremenjenih mirovnih pogojih se bodo Buri še posvetovali in celo potem nadaljevali razgovor v Pretoriji. Da pa v vladnih krogih res kmalu pričakujejo miru, je jasen dokaz to, da se je do ureditve gotovih zadev odgodila budgetna razprava.

Iz vsega pa sledi, da burska stvar nikakor ni v nevarnosti in da po sklenjenem miru nihče ne bo mogel govoriti o porazu burske armade ali kapitulaciji.

Iz brzojavk.

Predsednikom francoske zbornice bo izvoljen Bourgeois, namestnikom pa Trouillot. — Kriza v Španiji se postruje. Sodi se, da odstopi cel Sagastov kabinet. — Knez Ferdinand odpotuje prihodnji teden preko Dunaja v Petrograd. — Perzijski šah v Rimu. Perzijski šah se v juliju zopet povrne v Rim, da obišče papeža in si ogleda vaticanske znamenitosti. Ker kralja tedaj ne bo v Rimu, bo šah stanoval v hotelu. — Mir v Južni Afriki. V spodnji angleški zbornici je izjavil Balfour, da bo v ponedeljek v položaju, da priobči zaključek najnovejših dogovorov. — Nemški cesar se udeleži 26. julija kot gost ruskega carja vaj ruske mornarice. — Grški princ Jurij pride na Cetinje, da zaprosi za roko princezinje Ksenije. — Poroka princa Mirka z gđd. Marijo Konstantinovič bo 12. junija na Cetinju. — Vstaja v Yemenu se po poročilu »Novoje Vremja širi. Vodja vstašev Hamed Eddin ima za seboj 150.000 moč, ki so oboroženi z Manlicherjevimi puškami. Turške čete so obkrožene. Del turških čet je nezanesljiv in utegne prestopiti k upornikom, ki hočejo proglasiti svojega kalifa.

Cerkveni letopis.

Novo maše v krški škofiji.

Novo maše bodo letos darovali v krški škofiji iz IV. leta št. gg.: Brugger Gustav v Št. Vidu dne 3. avg.; pridiguje št. g. Josip Bacher, beneficij v Teisingu na Bavarskem. — Fiebigler Feliks v domači kapelici duhov. semenišča v Celovcu dne 21. julija; pr. št. g. ravnatelj P. Karol Ludwig S. J. — Hojnšek Iv. na Rudi dne 27. julija; pr. št. g. Val. Podgora, sem. vikar v Celovcu. — Lavrine Ferdo pri sv. Jakobu v Dolu pri Hrastniku dne 3. avg.; pr. št. g. Marko Tomažič, župnik v Pilštajnu. — Zernatto Gvido v Trebnju pri Beljaku dne 3. avg.; pr. mil. g. Gvido Bittner, stolni župnik v Celovcu. — Iz III. leta št. gg.: Baumann Martin pri sv. Lovrencu na Dravskem polju dne 10. avg.; pr. mil. g. dr. Mlakar, kanonik v Mariboru. — Cukala Franc v Gomilem dne 10. avg.; pr. št. g. Anton Randigaj, župnik v Št. Petru v Savinjski dolini. — Hopfgartner Henrik v Steinfeldu dne 10. avg.; pr. št. g. Henrik Angerer, dekan v Celovcu. — Laure Fr. v Št. Andražu v labudski dolini dne 27. julija; pr. št. g. Konr. Zweiger, dekan tamkaj. — Truttsch nigg Kilian v Laasu pri Kotičah dne 3. avg.; pr. št. g. P. Peter Guglberger S. J., profesor v Celovcu. — Teul Anton na Reberci dne 3. avg.; pridiguje št. g. Jurij Trunk, župnik v Kazazah.

Novomašniki v lavantinski škofiji.

Mašniško posvečevanje bo de letos v lavantinski škofiji dne 20. julija. V mašnike bodo posvečeni gg. bogoslovci IV. leta: Ašič Alojzij iz Koprivnice, Ilc Ivan iz Ribnice na Kranjskem, Jelšnik Ivan iz Ksaverija pri Gornjem Gradu,

Kociper Rudolf iz Kotaribe na Hrvaškem, Lovrec Andrej iz Št. Lovrenca v Slov. gor., Lubri Albin iz Trbovelj, Preglej Viktor iz Trebnja na Kranjskem, Jožef Skvarč iz Dobove, Škramlec Ignacij iz Št. Jurija v Slov. gor. Iz III. leta: Koprivšek Valentin iz Vranskega, Luskar Ivan iz Št. Petra v Sav. dolini, Močnik Franc iz Negove, Franc Ozvatič iz Št. Andreja v Slov. gor., Petelinšek Martin iz Loč, Steremšek Franc iz Gornjega grada, Zamuda Alojzij iz Sv. Križa pri Ljutomeru.

Književnost in umetnost.

Novo izdajo Prežerna

izda gospod L. Schwentner.

Spisi Rado Murnika.

Gospod Rado Murnik, znani humorist, je zbral nekaj krajših svojih spisov, ki izidejo to dni v Schwentnerjevi založbi. **Gledališka predstava »Deseti brat«** ob 8. uri zvečer dne 8. junija t. l. v »Narodnem domu« v Mariboru. Zanimanje za slovečo igro je že zdaj splošno. Odlično osebje sodelujočih izgralk in igralcev daje pa tudi poročstvo, da bo predstava izborna in raditega velika dvorana prekrasne »Narodnega doma«, kakor vedno pri predstavah, natlačeno polna.

V obrtno nadaljevalni šoli v Št. Vidu nad Ljubljano

je bila o Binkošti razstava risarij. Razstavil je g. učitelj Miroslav Žebre (prvi tečaj) 170 listov, g. učitelj Anton Lenarčič 112 listov (drugi tečaj) iz prostoročnega geometričnega konstrukcijskega in strokovnega risanja. V mapah je pa bilo strokovnjakom na razpolaganje še mnogo listov, ker jih radi pomnjanja prostora ni bilo mogoče razstaviti. Zanimali so zopet najbolj detajli, to je v naravni velikosti risani mizarški, ključarski in kamnoseški objekti, katerih je bilo letos posebno veliko in jako lepih. Razstavo je obiskalo veliko domačinov, a tudi iz Ljubljane in drugih krajev so prišli odličnjaki, strokovnjaki in učitelji obrtno-nadaljevalnih šol, ogledat si jo. Št. Viška obrtno-nadaljevalna šola ima jako veliko učencev. Vpisalo se jih je 153, med temi 40 prostovoljcev, to je takih, ki po predpisnem dovršenju šole radi risanja še hodijo v šolo, ali pa so že 18. leto dovršili. Ostalo je koncem leta v šoli 124 učencev, med temi 28 prostovoljcev. Z dobrim uspehom je dovršilo šolo 87 učencev, pri 37 pa je bil uspeh nepopoln in teh je bilo največ v pripravljalnem tečaju, ker pridejo vanj učenci iz vseh krajev in med temi tudi precej analfabetov. Iz med 153 vpisanih učencev je bilo 113 mizarjev, 8 kamnosekov, 9 ključarjev, 7 črevlarjev, 5 kleparjev, 4 krojači, 3 tesarji, 3 kovači, 1 rezbar in 1 kolar.

Vodilo tretjega reda sv. Frančiška.

Ravnokar je zagledala beli dan drobna knjižica »Vodilo tretjega reda sv. Frančiška« vrejena po najnovejših določilih (Breve »Qui multa« 7. sept. 1901. in S. C. Indulg. et Ss. Relig. 11. sept. 1901). Krasi je enobarvena, nalašč za to prirejena podobica, delo domače samostanske roke, ki nam predstavlja to le skupino; ljubki angeljski glavi, plavajoči na malih oblakih, ljubeznivo gledati doli na sv. Frančiška, ki z desnico blagoslavlja, z levico pa deli sveto vodilo svetemu Ludoviku kralju, patronu 3. r., sveti Elizabeti kraljici, patroni 3. r., zveličanemu Lukeziju, grofu, prvemu tretjeredniku, in sveti Rozi. Knjižica je povsem strogo zvesta svojemu naslovu; obsega namreč na 26 straneh vodilo, dolžnosti, pravice in milosti tretjega reda. Izpuščene so torej nekatere molitve, ki so bile v prejšnji izdaji. Zakaj? Odgovor je lahek. Molitvenika »Pot v nebesa« in »Popotni tovariši« imata obilo takega gradiva. Mej imenovanimi molitvenikoma in »Vodilom« je nekaka mejsebojna zveza, »Vodilo« oba molitvenika dvakrat citira. In ravno vsled tega je »Vodilo« po svoji zunanji obliki iste velikosti kakor ta molitvenika, da se lahko skupaj veže ali se pa v že vezano knjigo vložijo; tako je vsakemu dana prilika, da ima brez vsake težave vedno seboj oboje: molitvenik in »Vodilo«.

Pridejan je listek iste velikosti, ki na štiri straneh obsega molitve pred shodom in po shodu. Ta listek naj ima vsak ud pri shodu seboj; s tem se bo doseglo, da bodo vsi vdeleženci z voditeljem na glas molili predpisane molitve, psalm in invokacije.

Dobiva se v frančiškanskem samostanu v Novem mestu. Cena 8 vin. Poštno plača naročnik.

Zlodej in Štembur.

Iz Kandije, 30. maja.

Tekom zadnjih dni objavilo je »glasilo slovenskega razumnštva« kar dva dopisa, v kojih se pobija morebitna zgradba novega gimnazijskega poslopja na desnem bregu Krke. Prvi dopis, skromen v svoji argumentaciji ter za »Slov. Narod« čudovito dostojen

po svoji pisavi, se žalibog baš radi teh svojstev ni bil dvignil do one sinje višave svetovnih nazorov, katera diči samozvanega vladarja novomeške inteligence, našega velikega strokovnjaka v stilistični umetnosti. Vsled tega čutil je isti nujno potrebo, da stopi sam na pozorišče ter z njemu lastno bistroumnostjo pojasnjuje slovenskemu svetu izvir in jedro najnovejšega prepornega vprašanja, katero čim dalje bolj zanima javno mnenje dolenske metropole in sosedne vasi Kandije. Tako je nastal dopis iz Novega mesta, objavljen v 118. šte. »Slovenskega Naroda«.

Težko je ponižnemu vaščanu, odzvati se izjavi, prihajajoči s tako avtoritativne mestne strani. Tem težje, ker moramo priznati, da smo v istini Kandijanci bili dovolj predrzni sanjariti o gimnaziji na svojem ozemlju. Mislili smo si namreč v svoji navivnosti: saj pošiljamo i mi svoje sinove v srednjo šolo, saj je nad 40 gimnazijcev uže sedaj nastanjenih v Kandiji in v sosednih vaseh, saj se vsak dan jasneje vidi, da pri sedanjem mnogoštevilnem obisku naše gimnazije absolutno ni več mogoče, izhajati s starimi tesnimi in zaduhlimi prostori ter naposled — saj gimnazija novomeška nikakor ni mestni zavod, temveč namenjen je celi Dolenski! In ker se slučajno nahajajo pripravna stavišča za tako veliko zgradbo pač v izobilju na naši strani, dočim jih je komaj dobiti na novomeškem bregu, osmelil se je zares gospodarski odbor naše podobčine v zvezi z županom, staviti dotično ponudbo visokemu naučnemu erarju in visoki deželni vladi. To priznavamo skesanim srcem, radi tega se pokorimo opravičeni jezi »Narodovega« dopisnika!

Navzlic temu si pa vendarle usojamo, popraviti, oziroma popolniti nekatere podrobnosti omenjenega dopisa, nekatere male hibe in zmote, koje tem bolj razumemo, ker znamo, da se obsežnemu duhu, kakor je vodja novomeških liberalcev, lahko pripeti kaka netočnost v detajlu. O tistih neznatnih pogreških, na pr. da je izračunal oddaljenost »grajske njive« od Novega Mestu kar na pol ure, ali da ugovarja temu stavišču, ker leži med bolnico in šmihelskim pokopališčem, dočim bi sleherni primerni stavbeni prostor v Novem Mestu mnogo bližji moral biti odnotnemu mirovdvoru, niti zinili ne bomo. Ali napačno je pogodil »Narodov« inspirator celo genezis kandijskega črnega projekta! Pač je v prekipi svoj domišljiji podtikal sugestivnemu županu Štemburju, da snuje s kandijskim »grščakom« pravi pravcati falansterij na kandijskih tleh ter tam namerava neko »komunistično organizacijo«.

A ta je prazna, g. doktor! Mi kandijski nazadnjaki se dosihmal še nismo mogli ogrevati za Fourierjeve »falange«, pač pristopni nismo vznešenejšim idejam, celo takrat, ko ste Vi, ki v sebi sploh predstavljate zanimivo kombinacijo rudečarskega socialista in borniranega liberalnega kapitalista, pred par meseci v »Slov. Nar.« bili pozvali naše kmetske občine, naj kupijo ter po Owenovih naukih komunistično uredijo založko grajščino, celo v tem pomembnem trenutku, ko se je daleč po dolenskem svetu zasvetila narodno-gospodarska Vaša luč, zmajali smo z glavami, ter pogledali v pratiko, češ morda pa luna prehudo upliva na občutne možgane kombiniranih socialistov-liberalcev.

Plastična pisava novomeškega razumnika nam dalje slika našega župana, ko je »sprožil zlodja v tek, ga ne more več ujeti«. S tem finim izrazom hotel je namigniti pisatelj, da bi diplomatični Štembur pač srčno rad odnehal od »projekta grajske njive«, da pa njen lastnik v to nikakor ne privoli. A tudi v tem oziru se možak vara! »Graščak« sprožil je namreč stvar zgolj radi tega, da se prepotrebna ta zgradba spravi v hitrejši tek, svojo njivo pa bode, ako mu drago, bolj plodonosno mogel fruktifikovati v druge namene. Prostora dovolj, lega kaj ugodna — kaki imenitni zavodi bi se dali tam umestiti!

Celo ako bi se kedaj mislilo na zgradbo velikega skladišča za časnikarske spake in nestvore, v tolikem izobilju izdelane v znani žurnalistični delavnici na novomeškem velikem trgu, na zgradbo depota za vse politične kozle in nerodnosti, proizvedene po velikem mojstru in njegovih poslušnih pristaših, na zgradbo tedaj, kjer bi se te baže blago vedno imelo »auf Lager«, — celo tako poslopje s svojimi naravno velikimi dimenzijami se lahko postavi na to stavišče in »grščak« kandijski, uvidevši njegovo izredno potrebo, bi drage volje in mnogo ceneje potrebni svet odstopil v tako splošno koristni namen!

Ali sedaj treba vendar nekoliko potolažiti razgretega novomeškega oblastneža! V njegovi širokoznani dobrodušnosti ga je najbolj peklo, da jo je župan Štembur navzlic vsej svoji prefriganosti tako grdo bil zavozil glede stavišča. »Blizu mostu«, — pripoveduje novomeški vrlina v »Slov. Narodu«, — ki veže Novo mesto s Kandijo, so lepi,

zdravi, veliki stavbeni prostori. Dobili bi se po ceni.* V istini, boljše zagovornika za zgradbo gimnazijskega poslopja v Kandiji si po tem preciznem izreku niti za drag denar ne bi bili mogli najeti! In tedaj stori mu v znak odkrite svoje hvalečnosti to veselje, ter mu zaupno na uho zašepčemo, da je skrbni naš župan in sicer v prijateljski zvezi z „graščakom“ uže tak prostor, 250 m oddaljen od mesta, ne samo pregledal in izbral, temveč da je po njih prizadevanju gospodarski odbor kraja Kandije celo pravokretno kupno pogodbo sklenil z lastnikom dotičnega prelepega stavbišča.

Tedaj pomirite se, gospod doktor, saj vidite sedaj, da je Štembur, kateri si je kljubu lepi svoji telesni obilnosti prihranil še dokaj gibčnosti, na posled vendar še ujel pred njim takečega zlo-deja!

—j—

Dopisi.

Iz Selc, 30. maja. (Na š ž u p a n.) Prihodno sredo in četrtek imamo pri nas občinske volitve. „Gospodarski list“ (ker hoče vse in povsod gospodariti!) Gorenjec je že prekidaval v svojih predalčkih razne neumnosti in laži o naših dveh posojilnicah in dveh gospodarskih zadrugah, češ kaj bode, če zmagajo taki možje, ki so za posojilnice in sploh za gospodarsko organizacijo. Če bode posojilnica pešala, priskočiti bode morala občina, če bode gospodarska zadruga pešala, podpirala jo bode tudi občina. „Župniku bodo zidali nov hlev“, v sedanjega, ki je zidan še le pred šestimi leti, pojdejo menda potem naši liberalci. Treba bode delati nov zvonik, a sedanji stoji bolj trdno in močno, kakor vsi „Gorenjčevci!“ Neizmerno hvali „Gorenjec“ starega župana, češ da je popravil pota, upeljal kontrolne shode, živinski semenj itd. S tem smo zadovoljni tudi mi, ali s čegavim denarjem je župan popravil razne ceste? Na „puf“ vam naredimo cesto na Ratitovec, če hočete, za semnje se ni pote goval le župan, marveč vsa občina že več let!! Čudno pa je, da je „Gorenjec“ naenkrat prenehal s hvalo in slavospevi na sedanjega župana Fr. Šliberja. So li mu menda ravno semnji zapri sapo? Kaj ni morebiti tako?

Stvar je sledeča: Naš očka župan so pisali županstvu v Sorico prošnjo, da naj okliče pred cerkvijo v Sorici, da bode v Selcih prvi živinski semenj 3. maja 1902, kar je županstvo v Sorici tudi storilo. Ljudje so imeli pripravljen živine lepo število za semenj v Selcih, tudi malih prašičev bi pripeljali lepo število iz sorske občine, iz Davče in sploh iz zgornje doline. Ali županstvo v Sorici dobi po pošti sledeči dopis:

Prosim, blagovolite jutri v nedeljo 27./4. pustiti še enkrat razglasiti, da bo v soboto 23. maja v Selcih prvi živinski somenj. Za razglasitev pošljemo 25 kr v znamkah. Županstvo v Selcih 26. apr. 1902.

Fr. Šliber.

Županstvo v Sorici okliče tudi to in ljudje so čakali na semenj 23. maja. 3. maja je bil v Selcih dobro obiskan živinski semenj. Iz zgornjega konca doline ni bilo živine ne prašičev. — Na semnju se je pa oče Fr. Šliber zelo hudoval, „k e d o j e t a f a l o t, ki je napravil to zmedo?“ Prodajalci in kupci so se seveda tudi hudovali! Od moža postave, od orožnika je javno na semnju zahteval, da mora stvar preiskati. Orožnik je stvar res preiskal in v Sorici videl Šliberjevo pisavo!!! Očka Šliber so se pa bali za svojo kožo in pisali županstvu v Sorici to le:

St. 1058. Sl. županstvo v Sorici. Oprostite, da se še enkrat radi semnja na Vas obrnem. Čul sem, da ste dobili neki dopis, s katerim se preložitve semnja na 23./5. naznanja. Ker se tako preložitve od tukajšnje občine ni naznanila, prosim Vas uljudno, da mi dotični dopis, katerega ste prejeli v pregled (!!) pošljete, da se zamore pregledati, kje (aha!) in odkod (hm!!) se je ta pomota (!!) morda nagajivost (!) naredila. Upam (?) da bode te moji prošnji vstregli. (!!!) Županstvo v Selcih 6. maja 1902.

Fr. Šliber.

Seveda je županstvo vse te Šliberjeve dopise shranilo mej svoje posebne akte, Šliberju pa poslalo le prepis!!

Zakaj je Šliber tako pošten in delaven za blagor občine oziroma semnjem, ne vemo, pač pa smo slišali, da radi tega, ker niso semnji pri njegovi gostilni, marveč pri Frtici. In tega Šliberja priporoča in hvali „Gorenjec“ kot vzor župana, mi pa pravimo: Šliber nam več župani ne bo.

To je naš edini odgovor na gromenje in zabavljanje in laži „Gorenjčeve“ o naših posojilnicah, naših zadrugah in mnogih napadenih poštenih možeh.

Sv. Višarje, 26. maja. (Prvi romarji. — Otvoritev božje poti.) Mislim, da ni odraslega Slovenca, skoraj bi rekel na celem svetu, ki bi vsaj po imenu ne poznal starodavne najslavnejše božje poti na Koroskem in sploh na slovenski zemlji, sv. Višarji. Kajti ni ga vedjega kraja ali mesta, kjer biva slovenski rod, ki bi ne poslal vsako

leto svojih odposlancev na sv. Višarje, da bi tam pričali, da so Slovenci veren rod, ki kaj rad časti ljubo majko Božjo. Tudi letos se je otvorilo romanje na dan Krist. Vnebohoda in bo trajalo do rožniveške nedelje. Prvi romarji na sv. Višarje sta bila dva duhovna, redovnik iz beljaškega frančiškanskega samostana, obče znani častiti o. Dioniz Spicar, in pa pisec teh vrtic, ter cerkvenik; tretji duhoven o. G. M. Perč prišel je par dni pozneje.

Dne 7. maja so bili v Žabnicah pri vel. č. gosp. S. Inckotu, dekanu in varuhu višarske Božje poti gostoljubno sprejeti, potem pa so jo mahnilli okoli treh popoldne vsak z debelo gorjačo v rokah po strmi poti proti Višar. Mat. Božji. Do sredi gore je bilo že kopno, potem pa se je začel sneg, kataraga je še jako veliko. Pot pa je bila vzlico temu jako dobra, prav lahko smo hodili. Ko smo se bližali cerkvi, tedaj so začeli pokati topi in zvoniti zvonovi višarski. Vsi smo postali, sneli klobuke in šepetali kratko molitev v pozdrav Matere Božje. Nekako mehko in milo nam je bilo pri srcu in zdelo se nam je, da nas pri zvonjenju zvonov Marija sama pozdravlja ter nas kliče dobro došle. Ravno pri tem zvonjenju pa sem se spomnil, da sem lansko leto bral v „Slovencu“ dopis: „prvi romarji na sv. Višarje“, priobčen od č. g. o. L. Kovača, kjer je opisal svoje misli in občutke kot prvega romarja. Gotovo pa o. L. Kovaču tedaj še na misel ni prišlo, da bode drugo leto ravno ob otvoritvi Božje poti daleč, daleč proč od Evrope plaval po indijskem morju kot misijonar na potu na Kitajsko. Čudna so božja pota. Ze prvi dan je bilo pri otvoritvi okoli sto romarjev. Vobče je bilo prve 14 dni vreme neugodno in zavolj tega je prišlo tudi dosti manj romarjev, kakor druga leta; ali ljudje so se veliko preveč bali, kakor je bilo treba. Kajti pot je prav dobra, in romarji so rekli, da še nikoli niso tako lahko hodili, kakor letos. Tudi na Višarjih so romarji prav dobro postreženi, dobijo prav po ceni dobro jed in pijačo in pa tople sobe in postelje. Prva večja procesija je prišla iz celjske in kamniške okolice, broječa okoli 600 do 700 romarjev, druga procesija je prišla izpod Junske doline, ktere se pridružijo tudi romarji iz laške božje poti Kluzeta, 3. iz ljubljanske in cerkniške okolice, 4. iz slovenskega okolice. Reči moram, da sem tukaj gledal prizore, katerih še nisem videl: krasno petje in pa iskreno pobožnost plemenitega, še ne pokvarjenega slovenskega ljudstva. Tukaj se kaj lepo kaže stari, še pristni značaj Slovenca. Spodnje Stajerci in Kranjci se še posebno odlikujejo po krasnem petju. Na binkoštni ponedeljek je prišla tudi prva nemška procesija iz zgornjega Stajerja in v četrtek iz nemškega Gradca. V soboto pred sv. Trojico pa so prišli romarji iz pisane L o k e prav v obilnem številu; poslednji so imeli najlepše vreme. Imeli so seboj del tamošnjega, na Višarjah že znanega pevskega zbora, ki je pel v soboto zvečer krasno Marijine pesmi v cerkvi. Rekli so, da se jih je veliko zbalo mraza, med njimi tudi ostali pevske zbor s pred. g. kapelanom, in da mogoče pozneje enkrat pridejo. No, bali so se brez povoda, vreme je bilo krasno in zavolj tega jih še letos gotovo pričakujemo; radi bi slišali cel cerkveni pevske zbor!

Zdaj se je vreme tudi zboljšalo, sneg hitro kopni. Romarjev je bilo do sedaj okoli 2500.

Bili so tudi že romarji z Nižje Avstrijskega, med njimi opat slovečega samostana »Lilienfelda«.

J. P.

Iz Aleksandrije, 24. maja. Srečna je bila misel; ustanovimo slov. čitalnico v Aleksandriji, kjer bi imeli Slovenci svoj dom, kjer bi se zbirali, podučevali in skupno razveseljevali. Kako je to potrebno posebno še za Slovenke, izprevidi vsak, če le nekoliko spozna naše razmere. V velikem mestu razkrojene, cel teden v delu, potrebujejo gotovo ob nedeljah odpočitka in razvedrila. V čitalnici naj se zbirajo, tam naj zvedo iz časnikov novice iz domovine ter beró dobre knjige, tam naj slišijo bodrila ter najdejo poštene zabave. Dobre naše Slovenke so zato zelo hvaležne in navdušene, da imamo zdaj slov. čitalnico, in hočejo se je tudi posluževati z veseljem.

Te bodo tudi marsiktero, ki išče drugod dvomljive zabave, privedle v čitalnico varno zavetje in jo rešile propada.

Da bi se Slovenke za skupnost še bolj pridobile in vnele, je priredilo društvo »Slovenska Palma ob Nilu« v čast staroste tukajšnjih Slovencev g. Ivanu Nep. Fernus ter velezaslužnemu in delavnemu g. Jakobu Velkovrh vrtno veselico 18. maja popoldne. Do pete ure se je zbralo nad 90 Slovencev in Slovenk, ker le tem edino je bil dovoljen vstop na vrtu priletne Slovenke, ki je omožena z Italijanom. Vrt je sredi mesta, ne daleč od naše čitalnice, torej za nas jako pripraven. Na hiši je vihrala slovenska zastava. Italijanska godba je zasvirala »Hej Slovenci« in »Naprej zastava Slave« in navdušeno so takoj vsi navzočni peli z godbo.

Potem je bila tombola z lepimi in šaljivimi dobrotki, ki je napravila veliko smeha. Po končani tomboli so vsi, kakor iz enega

srca pri napitnici nazdravili slavljencema, želeč jima, da bi zdrava in srečna kot zdaj ostala še mnoga leta in videla, kako se tu Slovenci in Slovenke družijo v edinosti in slogi ter se podpirajo za skupne koristi.

Da, take poštene veselice vplivajo blagodejno, povzdigujejo narodnost in varujejo нравnost. Probuja se narodna zavest. Bili so tu časi, kakor mi pripovedujejo oni, ki so že več let tukaj, ko se drug za drugega ni zmedil, čeravno ga je spoznal po obleki kot rojaka. Ali zdaj se zavedamo, da smo vsi po rodu in krvi najbližji, če tudi ne iz iste dežele, trga ali vasi skupni bratje in sestre. Sram pred maternim jezikom zginja, razodeva se pa vedno bolj nevstrašena srčnost za mili materni jezik.

Po čitalnici, s prirejanjem poštenih veselice, bomo zbirali razkrojene, odvrčevali jih od slabe priljubljenosti in pridobivali jih ne samo za vzajemnost, ampak tudi za нравnost in poštenost, saj pri pravi veselici naj se družijo zabava s koristijo. Naprej torej po tej poti!

P. Benigen.

Izpred sodišča.

Očeta v uho vgriznil je 37letni posestnik Jože Vidmar iz Zgor. Bernika. Prišel je namreč dne 14. aprila t. l. malo pijan domov ter se jel jeziti nad domačo dekle in pripraviti z njo. Njegov 72letni oče ju je skušal pomiriti in razdvojiti, surovega sina je pa to tako razljutilo, da mu je del ušesnega roba odgriznil. Orožnike, ki so to zadelo polzvedovali, je na različne grde načine psoval. Izgovarja se na popolno pijanost, kar pa priče zanikajo. Obsojen je bil na 3 mesece ječe s postom vsaki teden.

Zaradi tepeža so bili toženi črevljarski pomočniki iz Mišah in sicer Al. Pogadnik, Al. Bertonec in P. Jakše. Prišli so dne 6. aprila t. l. v Spod. Dobravo v krmo Marije Pogadnik, kjer se je nahajalo še nekaj drugih črevljarjev in tudi domačih fantov. Domači fantje, meneč, da so jih prišli Mišahani izzivat zlasti zato, ker so si med seboj v nekem nasprotstvu, pričeli so zabavljati in jih zmerjati s »poparji«. Pričela se je rabuka. Mišahani so odšli, za njimi šel je pa tudi Janez Šolar, ki so ga obtoženci v veži in pred krmo napadli in sicer ga je Alojzij Pogadnik sunil z nožem v levo pleče, Peter Jakše ga je pa s kamenom po glavi vdaril; tudi Alojzij Bertonec ga je sunil z odprtim nožem v glavo, ali zadel ga je le od strani. — Šolar je dobil po izreku izvedencev na glavi in vsled ubodline v levo pleče težke poškodbe. Obtoženci dejanja ne tajijo in sodišče obsodi Pogadnika na 10, Jakšeta na 4 mesece ječe, Bertonec na 3 tedne zapora.

Lestvico sta tresla fanta Tine Mencinger in njegov tovariš zvečer dne 10. apr. t. l., na kateri je stal 22letni posestnik sin Janez Medija iz Nemških rovt in vasoval pri oknu svoje izvoljenke na Savici. Ta pa je stopil z lestve, šel proti njima ter ju klical na korajžo, vzel poleno in brez nadaljnjega povoda udaril Mencingerja tako po glavi, da je ta vsled pretresa možgan dobil težko poškodbo. Obdolženec zagovarja svoje dejanje s tem, da sta ta dva proti njemu metala polena, na kar je tudi on začel s polenom mahati, ker ni hotel bežati. Obsojen je bil na tri mesece težke ječe, katera se je poostila z 1 postom in trdim ležiščem vsakih 14 dni.

Svojo ženo je pahnul dne 7. aprila t. l. posestnik Janez Čemžar iz Grada s tako silo na tla, da si je pri padcu zlomila desno roko. Obtoženec se izgovarja, da je ženo le malo od sebe odrinil, kar pa seveda ni verjetno, ker je po pričah dognano, da jo je res s tako silo v prsa sunil, da je padla in se pri tem poškodovala. Sodišče ga je obsodilo na 14 dni zapora, poostrenega z dvema postoma vsaki teden.

Tedenski koledar.

Nedelja, 1. junija: 1. pobink. Juvenocij m.; evang.: Prilika o veliki večerji. Luk. 14. — Ponedeljek, 2. junija: Marcolin in drugovi mm. — Torek, 3. jun.: Klotilda, kraljica. — Sreda, 4. jun.: Frančišek Kar. sp. — Četrtek, 5. jun.: Bonitacij šk. — Petek, 6. jun.: Sree Jezusovo. Norbert škof. — Sobota, 7. jun.: Epifanij šk. — Solnce izide 5. junija ob 4. uri 17. min., zaide ob 7. uri 41. min. — Lunin spremín: Mlaj 6. junija ob 7. uri 9 min. zjutraj. — Dan zraste do 21. jun. za 16. minut, in se skrči do 30. junija za 3 min. — Musica sacra v nedeljo, 1. junija: V stolni cerkvi velika maša ob 10. uri: Maša »Kunibert« zložil Pankrac Rampis, graduale »Specie tua« Anton Foerster, ofertorij »Filiæ regum« koralno. — V mestni cerkvi sv. Jakoba pontifikalna maša ob 8. uri: Instrumentalno mašo v D-moll z J. W. Horák, graduale »Specie tua« z Ant. Foerster, ofertorij Filiæ regum z J. K. Bischoff, potem: O Deus, ego amo te, možki zbor z Fr. Gerbič.

Spored

procesije sv. Rešnjega Telesa pri sv. Jakobu

v nedeljo, dne 1. junija l. 1902.

Ob 8. uri slovesna sv. maša; precej po sv. maši se začne pomikati sprevod v tem redu:

1. Učenci II. mestne petrazredne deške ljudske šole s svojo zastavo.

2. Dve mali banderi; za njima učenke mestne osemrazredne dekliške ljudske šole.

3. Rokodelski mladeniči s svojo zastavo.

4. Banderi sv. Florijana; za njim moški in ženske brez sveč.

5. Banderi Marijino; za njim Marijina bratovščina.

6. Banderi sv. Jakoba; za njim a) udje Vincencijeve družbe, b) drugi moški s svečami, c) moški častivoi presv. Rešnjega Telesa, d) ženske s svečami.

7. Dve mali banderi presv. Rešnjega Telesa; za njima beloblečeni dečki in beloblečene deklice in gospodične s svečami, in ob straneh veterani.

8. Oddelek vojakov z godbo.

9. Dvajset že naprej določenih deklic v beli obleki, ki potresajo po potu cvetice pred Najsvetejšim.

10. Duhovniki s presvetim Rešnjim Telesom.

11. Dostojanstveniki.

12. Drugi oddelek vojakov.

(Opomba. Prosimo uljudno, da se vsi ravnote strogo po tem sporedu, ker drugače ni mogoče vzdržati reda. Kdor išče pri procesiji božjo čast in ne svoje, se bo rad uklonil. Kdor pa namerava pri procesiji iskati svojo čast, naj ostane rajši doma. — Sveče naj se prižgo in ugasnejo zunaj cerkve. — Pri prvih treh blagoslovih naj — razven belo oblečenih dečkov in deklic — ostanejo vsi v vrsti procesije.)

Vabilo na naročbo.

S 1. junijem se pričinja nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEČ“

velja za ljubljanske naročnike v upravnistvu:

Vse leto 20 kron. | Četrta leta . 5 kron.
Pol leta 10 „ | Jeden mesec 1 K 70 h
Za pošiljanje na dom je plačati 20 h na mesec.

Po pošti pošiljan velja:

Vse leto 26 kron. | Četrta leta . 6 K 50 l
Pol leta 13 „ | Jeden mesec 2 K 20 l

Plačuje se naprej.

Na naročila brez priložene naročnine se ne ozira.

Upravnistvo „Slovenca“

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. maja.

Eisenkolb in dr. Tavčar. Da se d. Tavčar na Dunaju giblje v vsenemški družini, smo že večkrat povedali, in »Narod« je bil radi tega na nas hud. Sedaj je ist izpovedal vsenemški poslanec Eisenkolb, l. pravi celo, da se ta družina ne omejuje samo na navadno uljudnost, ampak da postala taka, da je Eisenkolb smatral dr. Tavčarja za sposobnega, da prične med Slovenci za gibanje »Los von Rom«. Preteklo nedeljo je Eisenkolb govoril celjskim prctestantom in je v svojem govoru povedal, kakor poroča »Grazer Tagblatt«, tudi to-le »Samo nemško ljudstvo je sedaj že zrel za čisti evangelij. To je priznal tudi Slovenec dr. Tautscher, kateremu je govoril prisojal, naj bi se postavil vendar na del in poklical med Slovenci v življenje »Pro od Rima«. Dr. Tautscher pa je odgovoril »Naš narod za to še ni zrel, in kdo ve, ak bo že v sto letih zrel.« Take pogo vore ima vodja narodno-napredne stranke z Vsenemci Hvala Bogu, da naše ljudstvo v svoji zrelosti ne bo nikdar sledilo takemu vodniku

C. kr. uradnik agitator za protestantizem. V Trstu se je vršil pred p. dnevi v gostilni pri »ogrskem kralju« — »evangelischer Familienabend«. Na vabilu j bil podpisan kakor sklicevatelj tudi znar vsenemški agitator in sin slovenskega rodu

Pogatschnigg (reci Pogačnik), po svojem poklicu c. k. poštni uradnik! Na večer je predaval vikar Hochstetter o gibanju „proč od Rima“ ter je zatrjeval, da so se morali Nemci poprijeti tega gibanja radi narodne samoobrambe! Je-li to religiozen motiv? Povdarjal je, da morajo vsi Nemci prestopiti k protestantizmu in da se morajo rešiti iz verig, v katere jih je ukoval katolicizem. — Popolnoma odkrito pa je nastopil drugi govornik, že imenovani Pogatschnigg, katerega je že Hochstetter v svojem govoru hvalil kakor neumornega in najzaslužnejšega tržaškega propagatorja gibanja „proč od Rima“, t. j. prestopanje Nemcev k protestantizmu. Ta gospod Tevton se je sam bahal, kako da mu je dobro delo, ko je prestopil k protestantizmu, in je pozival s patetičnim zanosom vse navzoče nemške „jungfraue“, „fraue“ in „toje mernerje“, naj tudi oni pristopijo k protestantom! Govoril je o nemškem ponosu, o nemški „neustrašljivosti“, ki se ne boji nobenega razun Boga, o evangeliju in Nemcih ob Adriji. Tako sme agitirati v Trstu c. k. uradnik in vlada — molči. Naj ji slovenski poslanci odpro oči!

Osebnosti. Gosp. Stjepo Gjivić, dosednji upravitelj »Istrske posojilnice« ter urednik »Naše Sloge«, je odšel iz Pulja v Split. Odgovorno uredništvo »Naše Sloge« je prevzel g. Josip Hain. — Poštnim asistentom za Zidan most je imenovan gosp. Adalbert Pučelik iz Maribora. — V Lovranu je umrl g. Anton Sabljak, profesor na gimnaziji v Zemunu. — Poštnimi praktikanti so imenovani: Absolvirani gimnazijec g. Evgen Lenarčič g. Rudolf Tekavec v Štorjah, absolvirani učiteljski kandidat Franc Krasnik v Celovcu.

Odlikovanje. Cesar je naročil, da se sporoči stotniku gospodu Ivanu Kramaršiču v Ljubljani izraz najvišje zadovoljnosti.

Imenovanje. Pristav tobačne tovarne v Sedlecu, g. Iv. Menzel je imenovan ekonomskim tajnikom tukajšnje tobačne tovarne.

Goriški nadškof. Novoizvoljenega nadškofa goriškega Jordana oče je bil rojen na Malencah pri Mihalču štev. 1, 20 minut od Kostanjevice. V tej vasi žive še v treh hišah Jordani, bratrance presvetlega nadškofa.

Izlet na Smarno goro. Za izlet »Slovenske kršč. soc. zveze« na Smarno goro je vedno večje zanimanje. Svojo udeležbo je prijavilo že okoli 20 društev. Izlet se bo vršil v nedeljo 8. junija. Del izletnikov se bo odpeljal v nedeljo zjutraj z jutranjim gorenjskim vlakom do Vižmarjev, drugi del pa pojde peš do Vižmarjev, vendar bi bilo želeži, da se oba dela združita na kolodvoru v Vižmarjih ob 7. uri 22 min. zjutraj. Nato bo skupni odhod z društvenimi zastavami na Smarno goro. V romarski cerkvi na gori bo ob 10. uri zjutraj daroval sv. mašo dež. poslanec č. g. dr. Jan. Ev. Krek. Ob 1/1. uri se prične ljudska veselica na planini iz govori, petjem, komičnimi prizori, godbo, šaljivimi igrami in drugo zabavo. Odbor bo preskrbel vse v splošno zadovoljnost. Priporoča se, da izletniki vzemo kaj jedi seboj. V nedeljo 8. junija na sv. denje na Smarno gori!

Pojdimo dne 3. junija na sv. Višarje! Sv. Višarj se nam piše: Dne 3. in 4. junija bode se obhajala tukaj zanimljiva slovesnost, posvetila se bodeta dva krasna nova oltarja iz kararskega mramorja. Oltarja je izdelal lanske leto naš koroški umetnik Progar v Celovcu. Prišel bode mil. knezoškof sam in z njim mnogo duhovnov od blizu in daleč. Mil. škof pride v torek dne 3. junija popoldne ter bode v sredo dne 4. junija izvršil sveti obred. Ker imamo sedaj krasno vreme in je sneg že večinoma skopnel, tako pričakujemo prav veliko romarjev. Ker je poprej o binkošnih brezdomno veliko romarjev zavoljo slabega vremena izostalo, se nudi sedaj dne 4. junija najlepša priložnost, opraviti namenjeno božjo pot. Kdor pride, naj bi prišel v torek popoldne.

Sodražki liberalci Piše se nam: Dostikrat smo strmeli nad predrznostjo sodražkega liberalstva, s katero je slepilo dobro

ljudstvo. Tega pa le nismo mislili in pričakovali, da bi predrznost presagala vse meje. In vendar je tako. Na vse mogoče načine so se trudili, da bi pri ljudstvu spravili ob zupanje novega župnega upravitelja. Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Napisali so na višjo duhovsko gosposko pismo, v katerem prosijo, da se upravitelj odstavi, češ, da je vera v nevarnosti, da so ogorčeni zoper njega vsi klerikalci in liberalci, konsumarji in kramarji. Podpisal pa je to pismo konsumar Jožef Gornik in sicer tudi v imenu sto drugih konsumarjev in klerikalcev. To bi bilo vse prav lepo, ali resnica je, da Jožefa Gornika ni v zapisniku zadružnikov, in da v sodražki župniji sploh ni nobenega moža s tem imenom. — Liberalci, to ni lepo! Preslepiti ste hoteli višjo duhovsko oblast, kar se vam ni posrečilo. In to naj se imenuje »inteligence«? Sodražki »konsumar« v imenu sto drugih.

Porazi naših nasprotnikov. Zadnje dni so pogoreli na Sp. Štajarskem pri obč. volitvah pristaši »Štajarčevi« in »Rodo-ljubovi« v občinah: Št. Ilj pod Turjakom, Pilštanj in Kozje.

Procesije sv. Rešnjega Telesa se letos v Celju niso udeležili zastopniki mestnega urada in obč. sveta, zanimivo pa je, da se je letos udeležilo procesije posebno veliko mestnega občinstva.

O slamičarski obrti v kamniškem okraju prinesel je »Slov. List« že v dveh številkah jako temeljite članke, ki zaslužijo obče pozornosti interesiranih krogov. Prav bi bilo, da bi se vršil v kamniškem okraju o nasvetih, katere daje »Slovenski List«, posebno o ustanovitvi slamičarske zadruge, v najkrajšem času posvet naših mož. Zadevo naj bi sprožili gospodje, ki stoje za »Katol. polit. društvom za kamniški okraj« v zvezi z gosp. deželnim poslancem.

Ogenj. Iz Planine 30. maja. Ogenj nas je prestrašil v praznik presv. Roš. Telesa popoldne ob 3. uri. G. župnik je po končanih Šmarinah ravno pričel konferenčni govor dekliški Marijini družbi, ko začne plat zvona biti. Hipoma se je cerkev izpraznila, kakaj vsak se je bal: morda pri nas gori. Gorelo je v vasi Laze z mogočnim plamenom. Zažgali so otroci, ki so se pod kozolcem igrali, namesto šli k Šmarinam. Eden je potegnil z žveplenko po kamnu in vtaknil v suho praproto. Bliskoma je ogenj, od močnega vetra razpihan, švignil kvišku in prijel okoli sebe. V kozolcu je bilo naloženo mnogo stelje, krme in suhih drv za več let. To je dajalo ognju obilo hrane, v par minutah ni bilo kozolca več videti, plamen ga je od vseh strani objel. Zgorel je potem hlev in streha nad kaščo. Ker je pihal močan veter, je bila nevarnost za vso vas velika. Toda ljudje so od vseh krajev prihiteli, gasilno društvo iz Planine je bilo kmalu na pogorišču in posrečilo se je ogenj užugati in njegovo požrešnost zavezati. Posesnik pogorelih poslopij, trgovec Jakob Bole je bil primerno zavarovan pri tržaški sekuranci. Vsa čast in hvala ljudem, ki so s tako vnemo in tolikim prizadevanjem eni gasili, drugi vodo donášali in dovažali. Nekateri so se posebno trudili, kakor n. prim. Jernej Jernejčič, Andrej Kušan, Jožef Klančar, Janez Urbas, Janez Nemgar, žel. čuvaj Šibenik itd. Dekleta so nevtudoma vodo nosila. Sreča je bila, da je veter vlekla na nasprotno stran, kjer ni bilo tolike nevarnosti, sicer bi bila morda vsa vas ali vsaj velik del vasi danes kup pepela.

V Skofji Loki se vodovod že dela. Govori se tudi po celim mestu, da je mestno zastopstvo naredilo s podjetnikom pri novem predoru na Jesenicah na Gorenjskem pogodbo, po kateri začne podjetnik kopati kamen v Kamnitniku. Vsaki dan bi se menda odpeljalo 15 do 20 vagonov obtesanega kamena in delo bi trajalo baje tri do štiri leta. Delavcev bi prišlo bojda do 500. V tem slučaju bi naredila podjetniška družba od sedanjega kolodvora na Trati do Kamnitnika železnično progo, po kateri bodo odvažali kamen do kolodvora in naprej. — Ta zadeva — provizorična železnična proga — je vredna, da se do dna premisli. Ali bi

je mesto ne moglo potem sebi v prid obrniti in progo še par metrov podaljšati — ali če tega tudi ne, — le da vsaj ono, ki bo narejena, izkoristi? Bili morda ne kazalo napraviti električnega tramvaja? Morda bo ravno sedaj mestu dana priložnost, da v nekoliko popravi, če se sploh da še kaj popraviti, škodo, ki so mu jo naredili predniki v gmotnem oziru, kakor tudi z ozirom na splošni razvoj mesta. Ali bi ne bilo vredno, da bi mesto v tem slučaju nekaj tvegalo.

Senzacijelnosti iz Št. Lenarta. Rodbina Mravlagova — zapusti Št. Lenart, tako se poroča iz Št. Lenarta. Doselej ta rodbina ni na klic nemških listov za pomoč dala niti vinarja! Sploh ima oklic po nemških listih jako malo vepeha. Člani ponesrečene hranilnice so prosili glavarstvo, naj jim da še štiri tedne časa, da zadevo spravijo v red. Več občanov je ušlo prošnjo na štajarski deželni odbor, naj se natančno preišče tudi občinska blagajna, katere načelnik je bil umrl Anton Mravlag kot župan.

Ljubljanska pošta. V zakotnem listu »Oesterreichische Verkehrszeitung« je neki človek, ki mora imeti pri tem neke stranske namene, grdo napadel g. poštnega ravnatelja Matija Šorlija v Ljubljani. — Dne 1. maja je izšla namreč v imenovanem listu impertinentna notica, v kateri se namigava, kakor da bi postopanje g. ravnatelja nasproti nekaterim poštnim damam ne bilo pravilno. Bilo pa je to natolcevanje sestavljeno toli previdno, da g. ravnatelju ni bilo mogoče, tirati list pred sodnike, ki bi bili v tem slučaju graški porotniki. Pač pa mu je njemu podrejeno uradništvo dalo spontanno lepo zadoščenje s tem, da je izšla v ljubljanskem uradnem listu izjava, podpisana od 75 poštnih uradnikov in uradnic, ki slovesno protestujejo zoper vsako identifikacijo z omenjenimi neosnovanimi napadi ter iste najstrožje obsojajo. Neka gospa, o kateri se je tudi namigavalo v dotični notici v »O. V.« in ki ni poštna uslužbenka, pa je objavila še posebno jako ostro izjavo, v kateri žigosa dotično vest kakor lažljivo obrekovanje. — A gosp. ravnatelj Šorli se s tem zadoščenjem ni zadovoljil, temveč je zahteval, kakor čujemo, strogo uradno preiskavo, ki brezdomno sijajno postavi na laž tistega graskega dopisuna, za katerim pa brzdas stoje izvestni elementi, ki bi radi preprečili, da bi bilo g. Šorliju podeljeno ravno izpraznjeno ravnateljsko mesto v okrožju tržaškega ravnateljstva. In to se da zabraniti le z lažjo in obrekovanjem. — Kakor čujemo je danes zastopnik ravnateljstva iz Trsta prišel v Ljubljano in preiskuje to stvar.

Iz Gorice. Pekovski pomočniki zahtevajo nedeljski počitek. Imeli so že več sestankov ter sklenili, da k prihodnjemu povabijo tudi mojstre. — Socialnodemokratsko delavsko društvo je izvolilo za predsednika dr. Adolfa Kodermaca.

Porotne obravnave v Ljubljani se prično dne 2. junija t. l. Dne 2. junija pride na vrsto Bervar Janez, rop; Kastelic Janez, požig. 3. junija: Kreč Franc, rop; Likar Peter, požig. 4. junija: Zupanc Franc, tatvina. 5. junija: Stirn Peter in tovariši, uboj; Sedlar Peter, uboj. 6. junija: Zlate Mihael, umor in Rozman Janez, težka telesna poškodba.

Porotne obravnave v Novem Mestu se prično prihodnji teden. To pot bodo jako zanimive. Na vrsto pride nadučitelj Koncilijska, družina Rajk (sinaha in njen brat umorila taščo).

Protestantizem. V prvem četrtletju 1. 1902 je na Štajarskem prestopilo 113 oseb iz katolicizma v protestantizem, 11 protestantov pa se je dalo pokatoličiti. Med odstopivšimi so pač samo ljudje, ki itak niso spolnovali nauk katoliške cerkve.

Volitve v radgonski okrajni zastop so razpisane za dne 2. 3. 4 in 5. junija. Nemškonacionalni listi tožijo o »klerikalni« agitaciji.

Slovenske delavske hiše v Celju. Stavbena zadruga »Lastni dom« v Celju tudi letos jako dobro napreduje. Pristopilo je v tem letu že 20 zadružnikov, tako, da je do-

sedaj vseh skupaj 55 zadružnikov, ki imajo na deležih vplačan znesek po 1980 kron. Ves letošnji denarni znesek znaša že 36.739 kron 91 vin. Stavbeno delovanje prav živahno napreduje. Na Bregu se stavijo dvema zadružnikoma lični hiši, ki bodeta kmalu pod streho. Na društvenem posestvu v Gaberju pa se zida tudi čvetero hiš zadružnikom, od katerih je ena že pod streho, a ostale tri pa bodo tudi kmalu. Pred nekaterimi dnevi si je ogledal kolonijo v Gaberju odposlanec visokega c. kr. ministrstva ter se o vsem delovanju jako laskavo in pohvalno izrazil, tako, da je upati, da bo tudi c. kr. vlada to človekoljubno delovanje zadruge »Lastni dom« dejansko podpirala.

Novo društvo. V Vrhpolju na Vipavskem se snuje »Katoliško izobraževalno društvo«.

IX. glavna skupščina družbe sv. Cirila in Metoda za Istro bo v četrtek, dne 12. junija 1902 v prostorih društva »Zora« v Opatiji. Vspored: 1. Svečana sv. maša ob 10. uri v kapelanski cerkvi v Opatiji. — II. Banket ob 12. uri v Grand-hotelu. — III. Glavna skupščina družbe ob 3. uri popoldne z sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Citanje zapisnika poslednje glavne skupščine. 3. Poročilo tajnika. 4. Poročilo blagajnika. 5. Poročilo nadzornega sveta. 6. Razni predlogi. — IV. Zvečer ob pol 9. uri zabava, katero priredi »Hrv. pevsko in tamburaško društvo Lovor« — Vstopnina 2 K za osebo.

Stavka v Trstu se nadaljuje! Z odgovorom podjetnikov, katerega smo omenili zadnjič, delavci niso zadovoljni. Stavkujoči so se zbrali v ogromnem številu 29. maja popoldne. Odgovor podjetnikov so dali natisniti in so ga razširili v tisočih izvodih. Na shodu so formulirali nato v 12 točkah svoje zahteve ter izjavili, da ne odstopijo od nobene niti za las. Danes ob 9. uri popoldne je bil sestanek stavbenih podjetnikov, da odgovore na delavske zahteve.

Kravo iz hleva odpeljala. Pri Klešnikovih v Zalogu so imeli dne 29. t. mes. zvečer že večne duri zaprte, ko prilomastila delavec Jaka Levičnik in Tone Benedik pred hišo in zahtevata od gospodarja ključ od hleva. Levičnik udari s polenom po okvirju okna, na kar hišni gospodar vežna vrata odpre in razgrajača ozmerja. A to je bilo olje v ogenj. Levičnik prične groziti Klešniku z nožem rekoč: »Nocoj mora vse h... č vzeti!« Ker je nato Klešnik vežne duri zaprl, začel je Levičnik razbijati in poskušal s silo ulomiti, med tem pa je Benedik sipe pri oknih pobijal. Posrečilo se je Levičniku ulomiti v hlev, nakar sta odpeljala eno kravo in jo zaprla v drug hlev. Ker je bil sum opravičen, da bi bil Levičnik, ki je znan kot pijanec, kravo prodal in z denarjem pobegnul, so ga orožniki prišli in odpeljali v zapor.

Ljubljanske novice. Gospa Irma Polakova pride, kakor čujemo, zopet na slovensko gledališče. — Promenadni koncerti vojaške godbe bodo v mesecu juniju pod Tivoli 13. in 27. junija, v »Zvezdi« 6. in 20. junija, vsakokrat od 6. do 7. ure zvečer. — Nepreviden kolesar. Celvjski pomočnik Franc Papež je včeraj na poti med Kolodvorsko in Dalmatinovo ulico podrl na tla 4letnega Romana Bregarja in ga lahko poškodoval. — Ljubljanska društvena godba priredi koncert jutri v nedeljo dne 1. junija v gostilni »pod gozdom« (Plankar) na Dolenjski cesti. Začetek ob 3. uri popoldan. Vstop prost.

Koroške novice. Umrl je na Zgornji Beli upokojeni dekan č. g. monsignor David Pachter v 86 letu svoje dobe. Bil je izvrsten botanik, ki je mnogo pisal o flori na Koroškem. — Nova deželna obrambna vojašnica v Celovcu so gotovi. — Kršč. soc. delavsko društvo se je ustanovilo v Celovcu. Z pri ustanovnem shodu je pristopilo 100 članov.

Vojaška bolnica v Mariboru je do strehe dozidana.

Iskanje živega srebra. Nad vipavskim trgov se vedno vrtajo v zemljo, oziroma v skalovje ter iščejo žilo živega sre-

bra, ali dosihmal brezvpešno. Menda so pr-
vrtali že nad 300 metrov v zemljo.

Uhan z briljantom, vreden 300 kron,
izgubila je neka gospa v mestu ali v La-
verci. Kdor ga najde, odda ga naj proti
dobri nagradi upravnistvu našega lista.

Najden zaklad. V Rothenbergu pri
Sv. Ani tik ogrske meje so našli v gozdu pod
kupom kamenja vrč, ki je bil poln srebr-
nega denarja. Našli so okrog 400 srebrn-
jakov iz 15. do srede 17. stoletja.

Otrok utočil. Posestniku Jožetu Pun-
gerčiču v Pečici je utočil 2letni sin Jožef.

Umetniško razstavo otvori 26. avg.
v Zagrebu hrvaško umetniško društvo.

Konji za Afriko. Včeraj je odplul z
Reke angleški parobrod »Hypatia« z 800
konji za Južno Afriko, danes je odplul
»Montreal« in je priplul na Reko »Pine-
movre«. Zakaj to, ako je mir res že go-
tova stvar?

Samomor postreščka. V Trstu se
je zastrupil v svojem stanovanju postrešek
Ivan Daltin.

Samomor v Mariboru. Obesila se je
na oknu svojega stanovanja v Mariboru
knjigovodjeva 30 let stara žena Marija
Haas. Zapusča tri otroke, stare tri do
šest let.

Najnovejše od raznih strani.
Odkritja o Humbertovi aferi.
Francosko notranje ministerstvo je razpisalo
25.000 frankov nagrade za prijetje Humber-
tove sleparske rodbine, ki je baje na potu
v Atene. Javlja se sedaj tudi, da je bila
njena hči Eva — moškega spola, in
bila proglašena za žensko le zato, da se je
vpregel v mrežo nečak Crawforda. — Pri-
pomnimo, da so se godila ta sleparstva v
dobi, ko je framasonstvo najbolj divljalo proti
kongregacijam. — Erupcije na otoku
Martinique. Izbruh vulkanov se množe,
niso pa več tako hudi. Transatlantski in
lokalni parniki odvajajo prebivalstvo v se-
verno ležeče kraje. Župan v Cayenne nudi
izseljencem bivališča in zemljišča za nase-
ljenje. — Gledališka subvencija
Zagreba. Ker je vlada opero v Zagrebu
opustila, namerava obč. svet zagrebaški na-
mestu dosedanjih letnih 20.000 K dati sub-
vencije samo 4000 K. — Razbit ce-
sarjev spomenik. V Ludenscheidtu
so neznani storilci spomenik nemškega ce-
sarja popolnoma razbili. — Zviti
maturanti so pri pismeni maturi v
Kaposvaru že več let kradli naloge iz mize
profesorjeve s pomočjo ponarejenega ključa.
Po maturi so maturanti to skrivnost zaupali
svojim naslednikom. Letos je stvar prišla na
dan in del maturantov menda sploh ne bo
prilpuščen k maturi. — Anarhistinja.
V Carskoje selo so aretirali mlado žensko,
pri kateri so našli peklenški stroj. — Prve
jagode so došle na zagrebaški trg. Liter-
velja 1 K 60 vin. — Društvo proti
napitnini se je ustanovilo v Berlinu.
— Potresi. Več sekund trajajoči potres
so čutili v Chatanoja v ameriški državi Ten-
nesse. Vulkan Old Wath Knob izpušča iz
sebe dim. — Žrtva dunajske elek-
triške železnice je zopet 85letni
Wieshofer. Povožen od elektriške železnice
ostal je mrtev na mestu. — V smrtni
nevarnosti je bil včeraj ogrski minist.
predsednik Szell. Njegov voz je trčil z
elektriško železnico, vendar Szell ni poško-
dovan. — V vojaško blagajno 15.
pešpolka v Lvovu so neznani stori-
lci ulomili in jo popolnoma oropali.

Liberalna omika. V Livornu se je
spravila liberalna »Maffia« nad tamošnjega
škofa tako nekako, kakor delajo pri nas.
Banda poučnjakov se je dala od liberalnih
framasonov tako fanatizirati, da je na praz-
nik sv. Julije udrila v cerkev istega imena,
kjer je škof ravnal pel pontifikalno sv. mašo,
je tam razgrajala, piskala, vpila, in slednjič,
ko se je škof peljal po maši domov, na
padla še voz. Liberalni policijski komisar je
pa konstatiral, da izgrede niso bili krivi na-
padalci, ampak — škofov kočijaž, kateri bi
bil moral voziti »v koraku«, ko je videl
»razburjenost« množice!

**Za četrt milijona frankov ogo-
ljufal** je nek zviti ptiček neko parisko
banko. Pokazal je ponarejen ček neke bero-
linske banke, glaseč se na četrt milij. frank.
in svota se mu je izplačala. Komaj je zviti
ptiček odnesel pete, prišla je brojavka naj
se dotični ček, na karerega je bila svota
dvignjena, ne izplača, ker je ček ponaredil
nek bančni uradnik berlinske banke v Buenos
Ayres.

Kotiček za liberalce. Svobodo
za — dednost! »Slov. Narod« piše, da
kazenski zakon ni dober. Mi smo se začu-
dili, kajti, kakor je »Narod« že tolikokrat
pisal, so ravno »klerikalci« tako zločinske
duše, da niso zadovoljni z justico. A pojas-
nilo se nam je takoj, ko smo čitali, da se
morajo izpremeniti hude določbe proti mo-

tenju vere in žaljenju dvornih oseb. Aha!
Duhovnik v ječo, če kateri po pravici kako
debelejšo pove kakemu liberalnemu oderuhu
ali tatu, liberalci pa naj bi imeli svobodo
motiti vero, skruniti cerkve, prazniti »farško
bisago« in se norčevati iz krščanstva. ter
poleg tega prav pobalinsko zabavljati čez
— prestolonaslednika. To bi bilo nekaj za
liberalno koterijo! — V celem uvodnem
članku od srede se strašno togoti »Narod«
nad nekim kapelanom. Dr. Tavčar, povejte
vendar njegovo ime! Saj Vam se ni treba
bati porotnikov, in dotičnemu kapelanu
samo ustrožete, če se prav togotno hudujete
nad njim. Vi ne veste, kako se mi zaba-
vamo, kadar se Vi jezite. — O »Katoliški
družbi« in o »Katoliškem domu« piše zopet
»Narod«. Poizvedeli smo, da stoji »Narodni
dom« mnogo slabše od »Katoliškega«. Če
nam še enkrat spomnite »Katoliški dom«,
povemo več, kako velikanske svote ima
Mestna hranilnica na »Narodnem domu« in
kako varno je to posojilo. Pri »Katoliškem
domu« nihče nič ne izgubi, kako pa je pri
»Narodnem domu«? Če bi duhovniki zahte-
vali nazaj svoje darove... Gosp. dr. Po-
žarja smo prijateljsko vprašali, je-li govo-
ril v imenu »Slovenske Matice« tiste ne-
umestne besede o plemstvu, ki je pospeše-
valo »reformacijo«. On molči, v poročilu
zadnje seje »Slovenske Matice« ni besedice
pojasnila. Kako to? Mi ne vprašujemo takih
stvari za šalo. — Iz pod strehe »Na-
rodne tiskarne«. Uslužbenec »Na-
rodne tiskarne«, Karl Linhart piše v »Ru-
dečem Praporu« o »Ljubljanskem Zvonu«,
ki je last »Narodne tiskarne«: »V »Ljub-
ljanskem Zvonu« priobčuje Aškerc, do-
bri pesnik, a slab sociolog, neumnost pod
ironičnim naslovom »Socialni utrinki«.« Taka
edinstvo vlada v kraljestvu »Misli Svo-
bodne«.

50.000 K je glavni dobiček loterije
gledaliških igralcev. Opozarjamo, da bo žre-
banje nepreklicno 19. junija t. l. in da se
vsi dobitki po odtegnjenih 10% izplačajo v
gotovini.

Sejmi po Slovenskem od 2 do 7.
junija. Na Kranjskem: 2. v Šempetru
na Notranjskem, Litiji, Osilnici, na Šlapu
pri Vipavi, v Svirci, Motniku in Novem
mestu. 4. v Krškem; 5. v Dolih pri Litiji;
6. v Vinici; 7. v Loškem potoku. — Na
sloven. Štajerskem: 2. v Novi cerkvi
in Rajhenburgu; 4. v Ptuj in Slov. Bistrici;
5. v Loki; 6. v Gor. Ponikvi; 7. v Kapelah
pri Brežicah. — Na Primorskem:
2. v Hrpoljah in Vidmu; 5. v Gorici; 6. v
Glemoni.

Društva.

Ribniška čitalnica priredi jutri v
nedeljo dne 1. junija v dvorani g. Arkota
gledališko predstavo »Oče in sin« ali »Ženski
Otel« igrokaz v 3 dejanjih. V glavnih vlogah
nastopijo kot gostje člani slovenske drame
iz Ljubljane. Začetek ob 8 zvečer. Pri pred-
stavi sodelujejo tudi ribniški tamburaši.

Narod. čitalnica na Vrhniki pri-
redi v svoji dvorani prihodnjo nedeljo gle-
dališko predstavo. Vstopnice se dobivajo od
danes naprej v trgovini g. Jelovška, župana
na Vrhniki. Pri tej predstavi gostovali bodo
člani slovenske drame v Ljubljani.

(Pevsko društvo »Lira«)
v Kamniku priredi dne 10. avgusta t. l.
dvajsetletnico društvenega
obstanka. Isti dan praznuje tudi »Pro-
stovoljno gasilno društvo v Kamniku«
svojo dvajsetletnico in blago-
slovljenje novega gasilnega doma. Zveza
kranjskih gasilnih društev pa ima ta dan
svoj občni zbor tudi v Kamniku. Slavnost
obeh društev se vrši skupno. Slavnost
se tedaj uljudno prosi, da blagovolijo to
kamniško slavnost pri morebitnih svojih
slavnostih vpočevati.

(Izobraževalno društvo v
Mengšu). V nedeljo 1. junija 1902 ima
»izobraž. društvo v Mengšu« izvanredni občni
zbor, na vspredu je nagovor mladeničem,
nekaj deklamacij, in prememba pravil. Dru-
štvo preneha biti politično in bo služilo iz-
ključno le poduku in zabavi.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo:
Gospod župnik J. Soukup, župnik v Stari
Oselici, 8 K.

Za pogorelce v Zdenski vasi:
G. prof. Wester 5 K.
Bog plačaj!

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst, 31. maja. Dr. Rybař je ne-
varno obolel za pljučnico.

Dunaj, 31. maja. Včeraj je polje-
delski minister odgovarjal glede umi-
rovljenja Scheinpfluga. Dejal je, da je
to stvar eksekutive, za kar prevzame
polno odgovornost. Scheinpflug je storil
dejanja, ki niso v interesu službe. Iz-

razil se je napram mnogim osebam, da
za korake vlade ne prevzame odgovor-
nosti, ker je bil pri glasovanju o ter-
minski kupčiji preglasovan. To stališče
ni bilo taktno.

Dunaj, 31. maja. Zbornici je včeraj
došel dopis okrajnega sodišča ljublj-
skega, ki zahteva izročitev dr. Tav-
čarja radi razžaljenja časti. Go-
vori se tudi o neki drugi pravdi, v ka-
tero je baje zapleten dr. Tavčar.

Dunaj, 31. maja. V današnji seji
prorač. odseka se je dogodil zopet velik
škandal. Na dnevnem redu je bila za-
deva o donavski parobrodni družbi. Ko
se je začela seja zbornična, so Nemci
in soc. dem. burno zahtevali konec od-
sekov seje in tako ropotali, da je pred-
sednik Kathrein izjavil, da se umakne
samo sili ter je zaključil sejo.

Dunaj, 31. maja. Gosposka
zbornica je vsprejela proračun v
drugem in tretjem branju. Državni
zbor je pričel s specijelno debato o
terminski kupčiji.

Dunaj, 31. maja. Češki poslanci
so že storili vse korake, da predlogo
o davkih na vozne listke obstruirajo.
Tekom današnje seje so že predložili
nujni predlog, naj vlada prebitke leta
1901 porabi za odpravo mitnie, za
plače diurnistom in avskultantom ter za
penzije, za kar hoče davek na vozne
listke. Klofač je poleg tega predložil
nujni predlog, v katerem trdi, da je
nadvojvoda Fran Ferdinand uplival na
sodišče v Benevošu. S tem bi bil tako
izpolnjen čas, da vladna predloga ne
bo mogla priti na vrsto. S Čehi se še
vrše pogajanja, da bi odstopili od svoje
namere. V krogih čeških poslancev se
širi Körberjeva grožnja, da bo državni
zbor sicer zboroval še cel mesec junij
in da potem zasedanje dež. zborov od-
pade. S tem bi bili Čehi kaznovani.
Drugi zopet trdijo, da bode v slučaju
mladočeške obstrukcije zasedanje drž.
zboru nakrat zaključeno.

Dunaj, 31. maja. Nemška ljudska
stranka je sklenila dati prosto glaso-
vanje o terminski kupčiji in predlogi o
davku na vozne listke. Češki klub je
sklenil, da v sedanjem zasedanju zadevo
o davku na vozne listke ne dopusti na
dnevni red.

Dunaj, 31. maja. Danes je izšel
Wolfov odgovor na Schalkovo brošuro.
Wolf pravi, da se Schalk skriva za de-
želnozborsko imuniteto, da ga ne more
tožiti. Wolf skuša s pismi in drugimi
sredstvi ovreči Schalkove trditve. Glede
očitanja, da je hotel svoj list prodati Rusiji,
pravi Wolf, da se zavezuje, ako mu Schalk
to dokaže, da se nauči Schalkovo bro-
šuro na pamet in pred cerkvijo svetega
Štefana toliko časa ponavlja nje vse-
bino, da ga krščanski socijalci ubijejo.
Wolfov odgovor je izšel v 50.000 iz-
vodih in obljublja, da bode Wolf tudi
od državnega zbora zahteval, da Schalka
izroči.

Trst, 31. maja. Zidarjem so odgo-
vorili podjetniki negativno. Stavili so
jim rok, da morajo nastopiti delo vsaj
do 7. junija.

Gradec, 31. maja. Čuje se, da je
zak. predloga štaj. dež. zbora glede
dež. garancije za 14milijonsko graško
posojilo dobila najvišje potrjenje.

Lvov, 31. maja. Ker je rektor pre-
povedal nek shod v vseučilišču, imajo
vseučiliščniki danes shod, na katerem
bodo skoro gotovo sklenili stavkati.

Petrograd, 31. maja. V vojašnici
v Siedlecu so vse stene popisane s klici:
»Proč s carjem!« V vojašnico Ostrow
v okraju Lomza so dobili vojniki revo-
lucijonarne spise: »Car krvnik ljudstva«
in »Kako se oprostimo?«

Petrograd, 31. maja. Car je od-
ložil, da dobe vsled kmečkih nemirov
oškodovani veleposestniki iz drž. bla-
gajne 800.000 rubljev. Kmetje bodo
moral za to plačevati primerno višji
davek.

London, 31. maja. Iz Pretorije jav-
ljajo: Koference z burskimi de-
legati so završene. Delegati od-
potovali v Vereniging.

Amsterdam, 31. maja. V burskih
krogih je naziranje o miru v Južni Afriki
postalo pesimistično. Konferenca v Pre-
toriji se je končala z needinostjo bur-
skih voditeljev. Nekateri voditelji zopet
zahtevajo neodvisnost.

Franco Jožefova grenka voda

je najboljša naravno čistilo.

V zalogi v Ljubljani pri Mih. Kastner-ju
in Peter Lassnik-u. 585 10-6

Zahvala.

Po nepričakovano krasno vspelem IV.
shodu slovanskih časnikarjev je pripravljav-
nemu odboru v Ljubljani prijetna dolžnost,
zahvaliti se zlasti za pomoč osred-
njemu odboru slovanskih časnikarjev
v Pragi in predsedstvu shoda gg.
Mat. Džili, Šand. Gjalskemu in
Hovorki za taktno, mirno vodstvo, s ka-
terim je najizdatnejše pripomoglo k vspehu
shoda, dalje velespoštovanemu meščan-
stvu ljubljanskemu, ki je svoje
hiše okrasilo z zastavami in požrtvovalno
milim gostom preskrbelo vozove in z izredno
slovansko gostoljubnostjo dalo na razpolago
mnogoštevilna stanovanja. Najudanejša za-
hvala inspektorju juž. želez. g. Evg. Gut-
mannu za njegovo veliko ljubeznivost, s
katero je šel na roko pripravljavnemu od-
boru, načelniku drž. kolodvora g. Jož. De-
teli, ki je istotako ljubeznjivo ugodil mno-
gim našim prošnjam, in obratnemu
vodstvu držav. železnic v Be-
ljaku, ki je dalo na razpolago razgledne
vozove. Iskrena zahvala slovanskim
damam, ki so prišle pozdravit slovanske
goste na kolodvor in jih obdarovale s cvet-
jem, vsem slovanskim društvom,
ki so prihiteli z zastavami na kolodvor k
sprejemu, »Sokolu«, »Slavcu«, »Ljubljani«,
»Slov. kršč. soc. zvezi« in »Slov. zidar. in
tesar. društvu«. Hvala »Slovenskemu
planinskemu društvu«, ki je tudi
to pot pokazalo, da razume svojo nalogo,
hvala članom »Sokola«, ki so drage
goste spremljali na njihova stanovanja, in
odboroma »Sokola« in »Čitalnice«
za blagohotno prepustitev dvoran. V prvi
vrsti se pa zahvaljujemo ljubljanskemu
meščanskemu sprejemnemu odboru,
osobito njega načelniku županu gosp.
Ivanu Hribarju za izvanreden trud,
slav. občinskemu svetu ljub-
ljanskemu za veliko gostoljubnost, s
katero je sprejel slov. časnikarje. Zahvalju-
jemo se z izrazi največje hvalečnosti vsem
onim Slovenkam in Slovencem, ki so prire-
dili slovanskim časnikarjem sprejeme,
kjerkoli so se pokazali na slovanskih tleh,
pred vsem občinam in društvom po Go-
renjskem: Šiški, Šent Vidu,
Škofji Loki, Kranju, Podnartu,
Radovljici, Žerovnici, Ja-
vorniku in tudi vrlim Jeseničanom,
ki so prihiteli na Javornik, podružnici »Slov.
planinskega društva« v Radovljici in slo-
venskim damam, ki so vso pot po
Gorenjskem obdarovale slov. časnikarje s
krasnim cvetjem. Posebno gostoljubnost sta
nam izkazali občini Bled in Gorje, zato
iskrena hvala! Posebej se zahvaljujemo še
županoma gg. Peternelu in Žumru.
Hvala tudi pevkam in pevcem bleškim za
krasno petje! S svojo slovansko gostoljub-
nostjo se je odlikovala tudi slovenska Po-
stojina. Najtoplejšo hvalo izrekamo za
to slav. občini postojinski, go-
spodu županu Deklevi, narodnim da-
mam, društvom, tamburaškemu klubu, jam-
skemu odboru, posebej načelniku gospodu
A. Ditrihu. Konečno hvala vsemu slo-
vanskemu časopisju, ki je delovalo za shod!
Vsakemu, kdor koli je kaj pripomogel k
sijajnemu vspehu slovanskega časnikarskega
shoda v Ljubljani: Hvala!

V Ljubljani, dne 31. maja 1902

Pripravljavni odbor

JU. shoda slov. časnikarjev v Ljubljani.

UMIRAJIŠE:

27. maja. Ivana Zeschko, posestnica, 49 let, sv.
Petra cesta 38, otrpjenje možgan. — Franja Smrajc,
čevljarjeva žena, 77 let, Tesarske ulice 3, ostarelost.
— Marija Stular, delavčeva žena, 69 let, Soteska 4,
jetika.

28. maja. Albert Lugek, hranilnični adjunkt, 52 l.
Rimska cesta 9, krvavenje možgan. — Ursula Škof,

gostija 81 let, Radeckega cesta 11, carcinoma oesophagi.
— Terezijska Dolina, zasebnica, 61 let, Dolenjska cesta
13, kap na možgane.
29. maja. Henrik Kordelič, čevljarjev sin, 9 mes.
Stari trg 13, bronhitis. — Božidar Jarc, delavčev
sin, 9 mes., Karolinska zemlja 10, bronhitis acuta.
— Ana Dopfer, dimnikarjeva hči, 4 mes., Karlovska
cesta 7, življenske slabosti.
30. maja. Josip Praprotnik, prodajalec sin, 19 dni
metelkove ulice 4, črevesni katar.
V bolnišnici:
28. maja. Andrej Tornič, posestnik, 53 l., cystitis
pyelonephritis.
27. maja. Marija Zupanc, delavčeva žena, 66 let,
srčna hiba. — Ivan Ogrinc, gost, 58 l., dysenteria.
28. maja. Ivan Podlogar, umir. finančni paznik,
11 let, naduha.

Dunajska borza

dné 31. maja.

Skupni državni dolg v notah	101.60
Skupni državni dolg v srebru	101.40
Avstrijska zlata rent 4%	120.60
Avstrijska kronska rent 4%	99.80
Ögerska zlata rent 4%	120.75
Ögerska kronska rent 4%	97.95
Avstro-ögerske bančne delnice, 600 glid.	1599.—
Kreditne delnice, 160 glid.	690.—
London v ista	240.22 1/2
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	117.27 1/2
30 mark	23.46
30 frankov (napoleonador)	19.08
Italijanski bankovci	93.70
Č. kr. cekini	11.35

Zitne cene

dné 30. maja 1902.

(Termin.)

Na dunajski borzi:

Za 50 kilogramov.

Pšenica za maj-junij	K 9.08	do 9.09
" " jesen	7.98	7.99
Ri za junij	7.58	7.55
" " jesen	6.98	6.99
Koruza za maj-junij	5.45	5.46
" " julij-avgust	5.48	5.49
" " sept.-oktober	—	—
Oves za maj-junij	7.50	7.52
" " jesen	6.11	6.14

Na budimpeštanski borzi:

Pšenica za maj	—	—
" " oktober	7.79	7.80
Ri za maj	—	—
" " oktober	6.68	6.69
Oves za maj	—	—
" " oktober	5.80	5.81
Koruza za maj	—	—
" " julij	5.22	5.23
" " avgust	5.29	5.30

(Efektiv.)

Dunajski trg.

Pšenica banaška	K 9.00	do 9.70
" " južno žel.	9.40	9.70
Ri	7.50	7.76
Ječmen	7.00	8.00
" " ob Tisi	6.85	7.75
Koruza ögerska, stara	—	—
" " nova	5.40	5.50
Cinkvant	—	—
" " stara	6.25	6.65
" " nova	7.55	7.75
Fizol	7.75	10.75

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506.2 m, srednji zračni tlak 736.0 mm

Čas opa- zovanja	Srednja baro- metra v mm.	Tempe- ratura po Celsiju	Veterevi	Nebo	Predvi- da v 24 urah v mm.
30. 9. zveč.	737.3	16.6	sl. jzah.	jasno	
31. 7. zjut.	738.2	11.7	sl. jvzh.	del. oblak	0.0
31. 2. popol.	736.6	24.7	sr. zah.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 17.7°, normale: 15.8°.

Vozni red

avstrijskih državnih železnio,

veljaven od 1. junija 1902.

Prihajalni in odhajalni čas označen je v sred-
njeevropskem času. Srednjeevropski čas je kraj-
nemu času v Ljubljani za 2 min. naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 12. uri 24 min. po noči osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selz-
thal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-
Gastein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Curih,
Genovo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc,
na Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž,
Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reif-
ling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine
vare, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago,
Lipsko.
Ob 7. uri 17 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje
in v Novo mesto.
Ob 11. uri 51 min. dopoldne osebni vlak v
Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selz-
thal, Dunaj.
Ob 1. uri 5 min. popoldne mešani vlak v
Kočevje in v Novo Mesto.
Ob 3. uri 56 min. popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selz-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru,
Inmost, Bregenc, Curih, Genovo, Pariz; čez Klein-
Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Mari-
jine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare,
Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 5. uri 41 min. popoldne ob nedeljah in
praznikih v Podnart.
Ob 7. uri 8 min. zvečer mešani vlak v Ko-
čevje in v Novo Mesto.
Ob 10. uri zvečer v Trbiž, Beljak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

- Ob 3. uri 25 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja
via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmun-
dena, Ischla, Aussee, Pariza Geneve, Curiha,
Bregenca, Inmosta, Zella ob jezeru, Ljubnega,
Celovca, Beljaka, Franzensfeste.
Ob 7. uri 12 minut zjutraj iz Beljaka.
Ob 8. uri 44 min. zjutraj mešani vlak iz Ko-
čevja in Novega Mesta.
Ob 11. uri 16 min. dopoldne osebni vlak z
Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba,
Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregenca,
Inmosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljub-
nega, Celovca, Linca, Pontabla.
Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz
Kočevja in Novega Mesta.
Ob 4. uri 44 min. popoldne osebni vlak z Du-
naja, Ljubnega, Selzthala, Beljaka, Celovca, Fran-
zensfeste, Pontabla.
Ob 6. uri 35 min. zvečer mešani vlak iz Ko-
čevja in Novega Mesta.
Ob 8. uri 38 min. zvečer ob nedeljah in praz-
nikih iz Podnarta.
Ob 8. uri 51 min. zvečer osebni vlak z Dunaja
via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prage,
Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejevic, Linca, Steyra, Solno
grada, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

- Ob 7. uri 28 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "
" 10. " 25 " ponoči " "
(ta vlak le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

- Ob 6. uri 49 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 06 " dopoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "
" 9. " 55 " ponoči " "
(ta vlak le ob nedeljah in praznikih).

V veliki dvorani Tonhale.

V soboto, 31. maja in nedeljo
1. junija zvečer ob 8. uri le dve
senzacionalni predstavi modernih čudežev

660 3-3

HOMES&FEY

Novi, nerazumljivi, tu še nikdar predna-
šani eksperimenti spiritizma, psihologije,
prenašanja misli, somnambulizma in mnemo-
tehnike. Prvikrat v Evropi: medij za vonj
in vld. Davenportova omara duhov.
Zaprti sedeži po 4, 3 in 2 K, galerija 2 K, stojšča
1 K, dijaki 60 v. Vstopnice se dobivajo od danes
naprej v trgovini muzikalij O. Fischer v Tonhali.

Proda se dobro ohranjeno kolo
(bicikelj) po nizki ceni. 658 2-2
Več se poizve v Stobu šte. 6. P. Domžale.

Lepo predivo

kupi 639 5-3

ANTON KOLENC v Celju.

Mednarodna panorama

umetni zavod I. vrste,
v pritličju meščanske hiše.

Vhod s Pogačarjevega trga.

Ljubljanska umetna razstava I. vrste.

Fotoplastiška potovanja po celem svetu v
popolni istini.

Danes soboto 31. maja zadnjič razstavljen:

Prekrasni grad kralja Ludovika II. bavarskega Herrenchimsee

Od nedelje 1. do včevši 7. junija:

Sloveča češka zdravišča
Elster, Marijine toplice
in Karlovi vari.

Odprto vse dni, tudi ob nedeljah in praznikih, od
9. zjutraj do 9. zvečer. 670 1-1

VABILO

na

izredni občni zbor

„Kmetijskega društva v Dobrunjah,

registr. zadruga z omejeno zavezo“,

ki se boe vršil

v nedeljo dné 15. junija 1902

ob 4. uri popoldne

v zadrugi hiši v Dobrunjah.

Dnevni red:

1. Razdružba zadruga.
2. Slučajnosti.

O D B O R.

673 1-1

Dobrunje, dné 31. maja 1902.

Opomba. Ker na 25. maja 1902 sklicani občni
zbor ni bil sklepčen, se boe tedaj v zmišlu § 36
pravit na 15. junija t. l. vnovič sklicanem občenem
zboru sklepalo brez ozira na število udeležnikov.

Drv 300 seženj

lepih, bukovih, 24 palcev dolgih, ima na
prodaj

671 5-1

Miha Adamič

v Prapročah, št. 15, p. Grosuplje.

Fran Ziller-jeva jesiharna v Vodmatu št. 78

priporoča

naravni jesih

po najnižji ceni in poljubni množini. — Pristnost
blaga zajamčena. 667 1-1

Žrebanje

nepreklicno

19. junija 1902

glediščnih igralcev loterija

1 glavni dobitek	à 50000 kron
1	à 5000 "
1	à 3000 "
2	à 2000 "
5 dobitkov	à 1000 "
10	à 500 "
20	à 200 "
60	à 100 "
100	à 50 "
300	à 20 "
3500	à 10 "

Srečke po 1 kroni

priporoča 136 12

J. C. Mayer, v Ljubljani.

Vsi dobitki se po odtegnjenih 10% izplačajo
v gotovini.

Hoteli, kavarne in gostilne, ki so naročene na „Slovenca“:

Ajdoviččina: Ivan Štibilj, gostilna.
Belca pri Dovjem: Potočnik Fr., gostilna.
Begunje nad Cirknici: Bonač Anton,
Švigelj Anton, gostilni.
Bled: Gostilna Wester.
Bela: Mužan Valentin, Zupan Iv.
in Ropret Jera, gostilne.
Bistrica: Arh Franc in Mencin-
ger J., gostilni.
Borovnica: Fortuna Val. in Kobi
Anton, gostilni, Fran Švigelj, gostilna
(Breg). Lebez Ivan, gostilna.
Brezje: Gorenjsko: Finžgar Jos. in Ga-
brijelčič Ant., gostilni. Lavrenčič
Pavl, gostilna „pri Rozmanu“.
Brod pod sm. goro: Bitenc Jož, gostilna.
Bjelje: „Narodni dom“ (Fr. Lajovic).
Birknica: Notr.: Korčič Ivan in Meden
Miroslav, gostilni.
Bričevci pri Radoljici: Kocijančič Fr.,
gostilna.
Bričevci pri Franci Jerman, gostilna.
Dolenja vas pri Ribnici: Mrher Ign.,
gostilna.
Dunaj: Café „Goldene Kugel“ IV.
okraj, Café „Mozart“, III. okraj, in
„Arcaden-Café“, I. Universitätstrasse.
Carl Zobl's „Café Beethoven“, I.
Universitätstrasse 11.
Gorica: Kavarna Schwarz, Kavar-
na „Central“.
Gorje pri Bledu: Zrimc Janez, gostilna.
Grosuplje: Košak Fran, gostilna.
Gor. Otok pri Mošnjah: Brinšek Jakob,
gostilna.
Horjul: Cepon Janez, gostilna.

Hrušica pri Jesenicah: Noč A., gostilna.
Idrija: Casino „Idrija“, Kavčič
Fran, kavarna, Kos Josip, gostilna.
Javornik: Noč Mihael, gostilna.
Jesenice: Gorenj.: Frjan Ivan, restav-
racija, Vilman Fran, Višnjar Karol,
Hrovat Marija, »pri mesarju«, gostilne.
Kamnik: Friedl Ivan, hotel, Vanossi
Josip, kavarna.
Kandija pri Nov. mestu: Jakše Jan. in
Zorc J., gostilni.
Kostanjevica: Zalokarjeva gostilna.
Kozarišče pri Staremtrgu: Pianek
Jan, gostilna.
Kranj: Kavarni Jäger in Kreuz-
berger, Fran Sumi in Golob Mat.,
gostilni. Sajovic Fr. hotel „Nova
pošta“. Hotel „Stara pošta“.
Ljubljana: Kavarne: „Austria“,
„Europa“, „Valvasor“, „Casino“,
„Eggia“, Ivan Lekan, „Mercur“,
Jos. Kramar, Ant. Albert; hoteli:
„Prislonu“, „Lloyd“, Iv. Graj-
žar, južni kolodvor; pivarne:
Lorbec, Auer, Hafner; gostilne:
„Novi svet“, Marije Terezije cesta,
„Primlinskem kamnu“, Sv. Pe-
tra cesta, „Pri zvezdi“, Cesarja Jo-
žefa trg, „Pri roži“, Židovske ulice,
„Pri zlati ribi“, Špitaleke ulice,
„Pri Stefanu“, Franciškanske ulice,
„Katoški dom“, Turjaški trg,
„Rokodelski dom“, Komenskega
ulice, Delavsko konsumno dru-
štvo, Eliz. Jurkovič („pri Kolovra-
tarju“) Pred škofijo, „Pri križu“,

Rimska cesta, Marija Barborič, Sv.
Petra nasip št. 5, Fr. Krvarič („pri Fi-
govcu“), Dunajska cesta, Mar. Ahlin,
Karlovska cesta št. 28, Alojzij Zajc,
Rimska cesta št. 4, „Pri Kamen-
čanu“, Karlovska cesta št. 4, gostilna
Dachs, Florijanske ulice št. 33, M. Škof,
Rečne ulice št. 8, Ivana Susteršič,
Sv. Petra cesta št. 15, Ivan Cinkole,
Kopitarjeve ulice št. 4, gostilna „pri
Jurju“, Poljanska cesta, Lovro Češ-
novar („pri starem Talerju“), Kolo-
dvorske ulice, gostilna Blumauer,
Kolodvorske ulice, Andrej Cerne, Hil-
šerjeve ulice št. 14, Jakob Zabuko-
vec, Breg, Josip Boštijančič („pri
Pepetu“), Kolodvor. ulice, Ant. Kocmur,
Poljanska cesta št. 9, Jos. Dermastja
(„pri Kamnarju“), Vodmat, Zaloška cesta
št. 3, Terezija Omejc, Karlovska cesta
št. 32, Marija Stele („pri zlatem kon-
jičku“), Poljanska cesta št. 26, Rudolf
Tenente, Gradaške ulice št. 10, Ana
Cuzak, Poljanska cesta št. 48, „Na-
rodna kavarna“, „Pri avstrijs-
skem carju“, Rezika Kralj sv. Ja-
koba trg, Peršin Matija na Rožniku,
Kenda Ivan, Židovska steza 4, Vosper-
nig, Gospodske ulice.
Medvode: Jerala Alojzij in Zweiner
Ivan, gostilni.
Mlino pri Bledu: Doktorič Marija, gost.
Novomesto: Kavarna Danisch.
Ortenek: J. B. Kosler, restavracija.
Podnart: Pogačnik Marija, Javor Te-
rezija, gostilni.

Premosko p. Kranju: Jak. Gorjanc in
Jakob Dolinar, gostilni.
Pulj (Pola): Cafe Miramare.
Radoljica: Hirschmann Ign., gostilna.
Rakek: Sebenikar Lovro, restavracija
Ludovik Sebar, c. kr. poštar, gostilna.
Ribnica: Dol.: Lovšin Ivan, kavarna,
Podboj Jos. in Zadnik J., Fr. Pod-
boj, gostilne.
Sava pri Jesenicah: Arh Jan., gostilna.
Slov. gradec: Günther Avg., gostilna.
Smlednik: Oblak Primož, gostilna.
Sodražica: Drobnič Jurij, gostilna.
Stožice pri Ljubljani: Pečnik Jan. („pri
Urbančku“), gostilna.
Struge pri Dobropolju: Salokar Karol,
gostilna.
Sreje na Koroškem: Falle V., gostilna.
Sv. Jakob v Rožni dolini, Kor.: Mikula
Jakob, gostilna v „Nar. domu“.
Sv. Križ p. Litiji: Fr. Miklavčič, gostilna.
Škofja Loka: Hafner Leopold in Haf-
ner J., gostilni, Splichal Fr. kavarna.
Toplice: Dol.: Oskrbništvo toplic.
Travnik, Dol.: Lavrič Jan., gostilna.
Trst: Cafe Commercio, Cafe Fabria.
Tržič: Lončar Mat., Ruech K., gostilni.
Velike Lašče: Matija Hočevnar, gostilna
„pri pošti“.
Vipava: Lavrenčič J., gostilna. Hotel
„Adria“.
Visoko pri Kranju: Okorn Jan., gostilna.
Vrhnika: Dolene Fr. Jurca Jos. in
Kočevar Franc, gostilne.
Žerovnica p. Cirknici: Marolt J., gost.
Žirovnica: Cop M., Svetina A., gostilni

Tovarna pečij in raznih prstenih izdelkov

Alojzij Večaj

Ljubljana, Trnovo, Opekarska cesta, Veliki stradan št. 9
priporoča slav. občinstvu in pred. duhovščini svojo veliko zalogo barvanih prstenih

pečij in štedilnih ognjišč

kot: rujavih, zelenih, belih, modrih, sivih, rumenih itd., kar najbolj trpežnih in po modernih modelih izdelanih. Cene nizke. 36 52-21

Lasni izdelki.
Ceniki franko in brezplačno.

Na najvišje povelje Nj. c. in k. apost. Veličanstva

XXII. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotne namene.

Ta denarna loterija,

edina v Avstriji postavno dovoljena, ima 17.822 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 442.850 kron.

Glavni dobitnik znaša

200.000 kron

v gotovem denarju.

Zrebanje nepreklicljivo dne 12. junija 1902.

Jedna srečka stane 4 krone.

Srečke so dobili na Dunaju pri uradu za državne loterije, III., Vorderer Zollamtsstrasse 7, po loterijah, trafikah, pri davčnih, poštah, brzojavah in železniških uradih ter v menjalnicah itd. — Načrti za zrebanje brezplačno. 135 10-8

Srečke se pošiljajo poštne prosto.

C. kr. vodstvo državne loterije.
Oddelek za državne loterije.

Dobre ure cenó

s 3letnim jamstvom razpošilja tovarna ur v Mostu

HANNS KONRAD

trgovina z urami in zlatino
Most (Brux) št. 234, Češko.

Dobre rem. ure iz nikla gl. 3-75
Prave srebrne rem. ure „580
Pristne srebrne verižice „120
Budalniki iz nikla „1-95

Moja trdka je odlikovana s
s c. kr. orlom, z zlatimi in srebrnimi svetinjami in ima na razpolago na tisoče priznanih pisem. — Cenik s podobami brezplačno. 578 100-8

Gimnazijski konvikt

benediktinskega samostana Št. Pavel

v lepi, zdravi legi labodske doline v „raju Koroške“.
Javna, popolna gimnazija — Prospekte pošilja na zahtevanje vodstvo konvikta 137 9-5

LINIMENT. CAPSICI COMP.

iz lekarne Richter-jeve v Pragi,
priporočeno izvrstno bolečino olajšujoče mazilo je dobilo steklenica po K-80, K-140 in K-2— v vseh lekarnah.
Zahteva naj se to 1152 28-27

sploh priljubljeno domače zdravilo

vedno le v izvornih steklenicah z našo varstveno znamko „sidro“ iz Richter-jeve lekarne ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah s to varstveno znamko kot pristni izdelek.

Richterjeva lekarna pri zlatem levu v Pragi, I. Elizabethstrasse 5.

J. SOKLIČ

v Ljubljani, Pod Trančo 1

priporoča prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestih in na deželi izbrano svojo zalogo

cilindrov, mehkih in trdih klobukov, turist-skih klobukov, čepic.

po raznovrstnosti blaga primerno nizkih cenah.

Tovarniška zaloga

lodnatih klobukov

c. kr. dvornih založnikov A. J. Pichler v Gradci. 273 12-5

Obleke za gospode

po čudovito nizkih cenah

priporočata III 560 6-5

Eričar & Mejač

Ljubljana, Prešernove ulice 9.

Kupi se

657 4-2

(vsi ali posamezni letniki, tudi necelotni): „Sl. Glasnik“, „Besednik“, „Kres“, „Slovian“, „Zora“, „Zvon“ dunajski in ljubljanski, „Dom in Svet“, „Cvetje“ z vrtov sv. Frančiška; ponudba na naslov: Dobro plačilo, pošte restante Ljubljana.

Ivan Rebek

ključavničarski mojster

v Celju, Poljske ulice št. 14

priporoča

najfinejše, najboljše in najvarnejše

patentirane

strelne priprave

proti toči

iz kovanega železa.

Ceniki z opisom uporabe na zahtevanje brezplačno.

MATTONIJEV GIESSHÜBLER

naravna

alkalična kislina

je

najboljša mizna in osvežujoča pijača, 17 22

katera je preskušena pri kašlju, vratnih boleznih, želod. čnem in mehurnem kataru.

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih.

Prospekti zastoj in franko

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specerijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Zaloga pri Mihael Kastner-ju in Peter Lassnik-u v Ljubljani.

Uradne in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Duhovski poslovnik,

ali navod za razno poslovanje v dušnem pastirstvu in za odkrivanje cerkvenega in nadarbenega premoženja. — Z raznimi obratki in stvarnim kazalom. Martin Pot. — Drugi, popravljeni natis. Brošuran izvod knjižne stane v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani 4 krone, trdo vezan v polšagrinu ali celoplatnu 5 K 20 h. Po pošti 30 h več.

1,000.000 kosov opeke za zidanje

Je takoj oddati pri 666 1-1

J. J. KANTZ-u,

Rimska cesta št. 16.

Lepo posestvo

v Mokronogu, s staro dobro vpeljano gostilno „pri Stari pošti“ z zalogo pive, vina in žganja. Obsega 3 hiše z gospodarskimi poslopji, pri gostilni velik vrt in ledenica, lepe njive in travniki, gojzd, 2 vinograde z zidnico in tudi opekarna.

Proda se zaradi bolezni takoj pod prav ugodnimi pogoji.

IGNAC MAJČEN v Mokronogu.

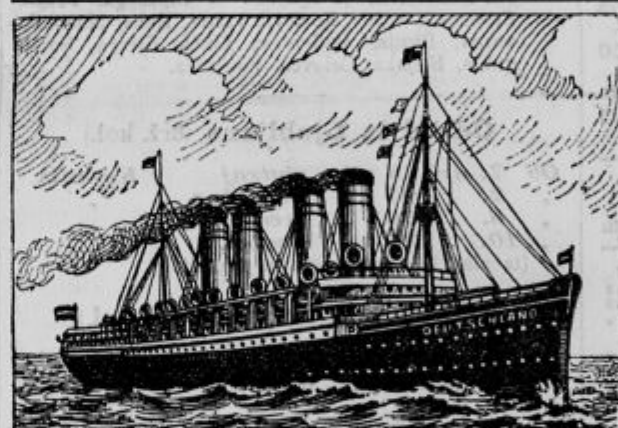
Pojasnila daje konces. pisarna za prodajo hiš in zemljišč: Josip Perhanc v Ljubljani, Dunajska cesta št. 6. 661 3-2

Prečastito duhovščino in spoštovane naročnike prav uljudno obveščamo, da bode že nad 100 let tu v Prešernovih (Slonovih) ulicah poslujoča

Fr. Schupentz

tudi nadalje poslovala v isti ulici št. 7 v Perlesovi hiši, kamor se je dne 15. aprila preselila radi demoliciranja dosedanjega poslopja.

Za dosedanje naklonjenost se iskreno zahvaljuje prosi ista nadaljnega blagohotnega upoštevanja, ter zagotavlja enako rečno in ceno postrežbo kot doslej.

Največje, najhitreje ter najvarnejše vrste velikanskih parnikov, ki vozijo v

AMERIKO.

Hamburg - New Jork le 6 dni.

Vožne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja ter daje pojasnila točno in brezplačno oblastveno potrjena

agentura Hamburg - Amerika Linie

v Ljubljani, Marijin trg št. 1, nasproti franciški cerkvi.

laneno-oljnati firnež

prodaja 611 16-5

Adolf Hauptmann v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarsk. kleja.

Ilustrovani ceniki so franko na razpolago.

Naznanjam, da imam v zalogi vedno frišno in trpežno blago vsake vrste za častite gospode duhovnike.

JAKOB MIKOLIČ,

krojaški mojster, Novo mesto, Veliki trg št. 98

priporoča se pred. duhovščini v izdelovanje vankovratne obleke, posebno talarje, površnike itd.

po najokusnejšem in najnovšem kroju. — Izdelujem vsako, v to stroko spadajoče delo natančno po meri.

Priporočam se pred. duhovščini, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljam, da bodem vedno skrbel, da izročim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno

krojaško delavnico,

v kateri delajo najboljše delavske moči; zato se jamči za elegantno, lepo in moderno izvršitev naročil, kakor tudi zato, da se vsaka v moji delavnici narejena obleka lepo prilega.

Tudi slav. p. n. občinstvu naznanjam, da imam v zalogi vsake vrste moderne stofe ter tudi nepremovljiv tirolski loden za haviške. Tudi imam narejene haviške vsake velikosti za gospode in dečke po nizki ceni. Dijakom znižane ceno!

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Izdeluje ročno in poštene po najnižji ceni bandera in vse drugo obleko.

Prečitate gospode prosim, da se blagovolite pri naročilih ozirati na domačo trdiko ter ne uvažujejo tujih trdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenjšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bo hvala tudi za najmanjše naročilo. Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 566 52 52

Ana Hofbauer,
imejteljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode
v Ljubljani, Wolfsove ulice 4.

Razglas.

664 1-1

Podpisani okrajni cestni odbor naznanja, da se bode oddala v občinski pisarni Kandiji

dné 16. junija t. l. ob 10. uri dopoldne

zgradba in poprava okrajne ceste pri Prečini

stmenim pčtom in po pisanih ponudbah (ofert). — Načrti, troškovnik in pogoji so raz-
rajeni v zgornj označeni pisarni.

Izlicena cena zgradbe in poprave znaša 5248 K

Zapečateni pismene ponudbe (oferte) sprejemajo se do 10. ure dopoldne 16. junija
l. v občinski pisarni ter morajo bit kolekovane z zah. eva 5% varščine.

Okrajni cestni odbor Rudolfovo.

Samo v teh zavojih se
dobiva pristna, tako
splošna priljubljena

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

Mladeniški cvet.
Dijaški molitvenik.
Flos juvenilis
Libellus precum in usum studiosae juventutis
prodajalnica kat. tiskovnega društva
(H. Nemanj.)
Cena eksemplara v platno vezanemu 2 K 20 h., v
usnj. z zlatim okraščem 2 K 60 h. Po pošti 20 h. več.

„ANDROPOGON“

(Iznajditelj P. Herrmann, Zgornja Poljskava)

je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo ampak skozi leta z nena-
vadnimi uspehi izkušena in z jamčeno neškodljiva tekočina,
ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 ted-
nov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo
zrasli lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno brado.

Mnogostevilna priznanja. Cena steklenice 3 krone.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zaloge in razpošiljatev v Ljubljani
pri gospodu 274 (14)

Vaso Petričič-u.

V zalogi imajo tudi gg. E. Mahr in U. pl. Trnkóczy v
Ljubljani, A. Ranč v Kranji, in lekarna „Pri angelju“
v Novem mestu.

Preprodajalci popust.

Marija Sattner,

Ljubljana, Dunajska cesta št. 19, II. stop., II. nadstr. (Medijatova hiša),

se priporoča prečastiti duhovščini za

izdelovanje cerkvenih paramentov.

Izdeluje cele ornate, kazule v vseh liturgičnih barvah, pluviale, obhajilne burze,
štrole in vse za službo božjo potrebne stvari, priproste in najfineje, kakor se glasi naročilo, v svil-
natem in zlatega vezenju. — Izdeluje tudi bandera in baldahine ter izvršuje vsako-
vrstno cerkveno perilo iz pristnega platna. Vporablja samo dobro blago, cene po možnosti
nizke, zagotavlja trpežno, vestno delo in hitro postrežbo. Prenovljenje starih paramentov tudi rado-
voljno prevzame.

704 33

Domača umetalna steklarija Avg. Agnola v Ljubljani, Dunajska cesta 9 poles „Flgovca“

se priporoča prečast. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v naročila za izdelovanje

cerkvenih oken in vrat, vdelenih s katedralnim steklom ali s
svincem obrobljenim belim ali barvenim steklom,

s steklom z umetno slikarijo

strokovnjaško dobro, zela čeno in trpežno izvršeno v lastni delavnici, od najprostejšega do najfinejšega

Št. 50/Z.

Spričalo,

s katerim podpisani potrjuje, da je velečislana
tvrdka za stavbeno in umetno steklarstvo
AVGUST AGNOLA v Ljubljani, v polnem in
lepem soglasju s gotško arhitekturo, izvršila
prav pohvalno steklarska dela v novi župni in
dekanjski cerkvi v Šmartnem pri Litiji.

Okenj 32, v raznovrstnih gotških oblikah,
slikanih umetno na steklo v okusnih okrasih,
strogo po gotških pravilih, v barvah nežno-svitlih
in ne vpijajočih — svedoči jasno, da smo vobitli
Slovenci v gosp. Avg. Agnola tudi v tej stroki
spretnega, domačega umetnika, kateremu s
mirno vestjo zaupamo slična dela.

V prepričanju, po ostalih ofertah za to delo,
se vestno zatrjuje, da so cene gosp. Avg. Agnola
prav zmerne. Priporoča se kar najtopleje vsem.
posebno pa onim cerkvenim predstojnikom,
kateri razpolagajo sicer s malimi sredstvi, pa
bi oskrbeli radi svojim cerkvam kaj lepega.

Župni urad v Šmartnem pri Litiji
dne 9. februarja 1901.

Ivan Lavrenčič,
župnik in dekan.

Prevzema tudi vsa stavbinska steklarska dela ter priporoča svojo izborni
zalogo vsakovrstnega steklarskega blaga.

737 52-44

Tirolski porfir

iz Branzolla

priznано najboljši in neprekosljivi material za tlako-
vanje cest in hodnikov. 645 3-3

Ustanovljeno leta 1882.

Oddalo se je tirolskega porfirja za Bolzan in okolico 30 vagonov. —
Leta 1901 se ga je oddalo v Monakovo, Stutgart, Inomost, Celovec, Maribor,
Beljak, Ljubljana itd. itd. 2620 vagonov.

Dobi se po stalnih cenah edino le pri

Alojziju Vodnik-u v Ljubljani.

Resnično!

pomaga
velikansko
kot nedosežen
uničevalec
mrčesov

Kupuj pa „le v steklenicah“.

V Ljubljani pri gospodih:

480 9-4

Ivan Fabian, na- slednik Anton Korbar	Anton Ječminek A. Kanc, drog. C. Karinger	Jožef Kordin Anton Krisper Peter Lassnik	P. Mencinger Ivana Perdana nasledniki	Viktor Schiffer M. Spreitzer Anton Stacul	Ferd. Terdina J. Tonich Uradniško-kon- sumno-društvo
F. Groschl C. C. Holzer Ivan Jebračin	Mihail Kastner Edmund Kavčič Kham & Murnik	J. Lenček Karol Lexander A. Lilleg	Karol Planinšek J. C. Röger A. Šarabon	Fran Stupica M. E. Supan A. Sušnik	
Bled: O. Wölfling, P. Homan. Ornomoj: A. Lakner, K. Müller B. Schweiger, A. Zorc.		Krsko: F. H. Aumana sin, R. Engelsberger.		Radovljica: L. Fürsager, Fri- derik Homann, Oton Homann	
Draga: P. S. Turk.		Litija: Lebingger & Bergmann. Loč: F. Kovač.		Škofja Loka: E. Burdych, M. Zigon.	
Hrib: A. Bučar, Fran Kovač.		Mirna: Jos. Schuller.		Šiška: J. C. Juvandič.	
Idrija: A. Jelenec, J. Septaves.		Mokronog: J. Errath, B. Sbil pri Škofu.		Travnik: G. Bartol.	
Kamnik: Anton Pintar, Fran Subelj.		Novo mesto: Küssel & Končan, Adolf Pauser.		Trebnje: Jakob Petrovčič.	
Kočevje: Fr. Loy, P. Petsche, J. Röhler, Matija Kom, Fran Schleimer.		Polhov Gradec: I. A. Leben.		Tržišče: Fr. Raitzarek.	
Kostanjevica: Alojzij Gač.		Postojna: K. Ceferin, Anton Ditrich, G. Pikel.		Velike Lašče: F. M. Doganoc.	
Kranj: Fr. Dolenc, Vilj. Killer, J. Krenner, Adolf Kreuzberger		Radeče: J. Haller, J. Trepečnik, I. občno radeško konsumno društvo.		Vipava, Vrhpolje: Fr. Kobal.	
Jan. Majdič, Karol Šavnik, lekarnar pri sv. Trojici.				Vrhnika: M. Briley.	
				Zagorje: R. E. Mihelčič, Jan. Müller sen.	
				Žužembek: Jakob Dereani.	

Franja Meršol

v Ljubljani, Mestni trg št. 18

priporoča svojo bogato zalogo

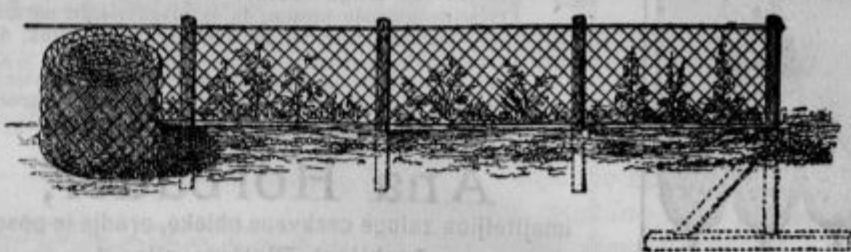
pričetih in izvršenih ženskih ročnih izdelkov, vsakovrstnih, jako ličnih vezenin, krojaških potrebščin ter raznega drobnega blaga — vse po zelo zmernih cenah. Monogrami in risarije se v poljubnih barvah in slogih uvezujejo na vsakršno blago.

Zunanja naročila se izvršujejo točno in ceno.

KAROL ZUPANČIČ

Jurjevica pri Ribnici, Kranjsko.

Izdelovatelj žilnih (dratenih) tkanin ter pletenin in trgovina s sitarskim, rešetarskim in lesenim blagom. 310 12-12

priporoča slavnemu p. n. občinstvu svoje pletenine in žice, pletene s strojem po uzocih, za ograjo gozdov in vrtov, za fazanerije, kur-nike, golobnjake; mreže za presejanje gramoza in peska. — Izdeljuje in ima veliko zalogo medene, pocinjene in železne tkanine za stroje, mline, okna, line, kleti; mesne sitnice, prožne posteljne mreže (Drahtmatratzen) v raznih veli-kostih, raznovrstna sita, rešeta za tovarne in mline, kape za ogrebanje čebel, po-krivala za jedila, razno leseno (suho) robo itd. po najnižji ceni.

Ceniki na zahtevanje brezplačno.

Zaloga šivalnih strojev

JAN. JAX v Ljubljani, 231 25-14

Dunajska cesta št. 17.

Zastopnik izvršnih „Dürkopp“- in „Waffenrad“ koles.

Anton Schuster

Ljubljana, Špitalske ulice

priporoča zelo veliko izbero

bluz, konfekcije za dame,

kakor tudi 672 3-1

modnega in perilnega blaga po najnižji ceni.

Uzorci na zahtevanje franko.

Plinati osečki za snaženje parketnih tal dobé se pri tvrdki BEATA EBERL v Ljubljani, Franciškanske ulice Vnanja naročila proti povzetju. 524 24 11-1

Spretno in zanesljivo 661 2-1

prodajalko

Iščé „Kmetijsko društvo“ na Igu.

Nastop takoj. Plača po dogovoru.

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

priporoča: Razlaga velikega katekizma ali krščanski nauki za cerkev. Sestavl Ant. Vetrnik, župnik na Dolu. Prvi zvezek: o veri in apostolski veroizpovedi. Broširano 2 K, s pošto 20 h več. Razlaga velikega katekizma ali krščanski nauki za cerkev. Sestavl Ant. Vetrnik. Drugi zvezek: poglavje o upanju in mo-litvi, pa poglavje o ljubezni in zapovedih. Broširano 2 K 50 h, s pošto 30 h več.

Za šolska darila

priporoča: „Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani naslednje povesti za mladino: „Ljubite svoje sovražnike“ — s podobami. „Marijina otroka“ — s podobami. „Maron, krščanski deček z Libanona“ — s podobami. Cena broširanemu eksemplaru 40 h, kar-tonirano 60 h. — Dobé se tudi v finejših vezih po raznih cenah.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljše železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-lezne trgovine spadajoče predmete.

✎ Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. ✎

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

VAŽNO NAZNANILO!

Ker sem se hotel, kakor znano, 1. maja 1902 iz svojih začasnih založnih prostorov na Sv. Petra cesti stalno preseliti na Mestni trg št. 5, in mi je to, žalibog, slučajno izpodletelo, in ker sem zaradi tega tudi odpovedal najem ene izmed mojih dosedanjih prodajalnic, sem primoran na-bavljeno blago po ceni oddati, in zato so od današnjega dneva vse cene znatno znižane in od 20. maja je

velika prodaja ostankov

za vsako možno ceno.

Vse cenjene kupce upam v istini z jako nizkimi cenami odškodovati, ako morda pri obisku moje sedanje prodajalnice naleté na nekoliko nereda zaradi premnovega blaga v prodajalnici.

Z velespoštovanjem

FRIDERIK HODSCHAR

LJUBLJANA,

„pri Amerikancu“. Sv. Petra cesta števil. 4 in 6 „pri Amerikancu“.

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanj-sega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba „MERKUR“ I., Wollzeile 10 in 13, Duna, I., Strubelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za daleč kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti založenih glavnice.